

blackjack

poezie contemporană irlandeză

ITACA
PUBLISHING HOUSE

2020

Blackjack

**Volum colectiv de poezie
irlandeză contemporană**

**Contemporary Irish poetry
collective volume**

BLACKJACK

Edited by
Dorina Şişu
&
Viorel Ploeşteanu

ITACA
PUBLISHING HOUSE

2020

BLACKJACK

Tehnoredactare / Techno drafting by **Dorina Şişu**
Corectura / Text correction by **Viorel Ploeşteanu**
Cover image and illustrations by **Sorin Anca**

Website: www.itaca.ie

Email: itacapublishinghouse@gmail.com

© Itaca Publishing House, Ireland, 2020

Ediția a doua / Second edition

ISBN: 978-1-913729-02-8

Edited by
Dorina Şişu
&
Viorel Ploeşteanu

BLACKJACK

Contents

Authors Blackjack

1. Afric McGlinchey
2. Alan Patrick Traynor
3. Billy Ramsell
4. Breda Wall Ryan
5. Christine Murray
6. Damian Smyth
7. David Butler
8. Dean James Browne
9. Edward O'Dwyer
10. Eileen Sheehan
11. Eleanor Hooker
12. Eugene O'Connell
13. John W. Sexton
14. Leeanne Quinn
15. Maeve O'Sullivan
16. Mary O'Donnell
17. Nessa O'Mahony
18. Noel Duffy
19. Paul Casey
20. Roisin Kelly

Dorim să mulțumim tuturor celor care, printr-o cinstită muncă de voluntariat, au făcut ca acest proiect să prindă viață, începând cu cei 20 de poeți irlandezi, continuând cu cei 7 traducători și încheind cu artistul plastic, ilustratorul acestui volum, Sorin Anca.

Acest produs literar s-a realizat din suflet pentru suflete, așadar nu se va comercializa. Cu acordul autorilor, va fi oferit gratis.

Revista Itaca, Dublin

We wish to thank all those who, through an honest volunteer work, have made this project come to life, starting with the 20 Irish poets, continuing with the 7 translators and ending with the artist, illustrator of this book, Sorin Anca.

This product was developed in literary soul to soul, therefore it will not sell. With the consent of the authors, it will be offered for free.

Itaca Magazine, Dublin

Afric McGlinchey

traducerea de / translation by: **dr.
Isabel Lazăr**

Afric McGlinchey is an award-winning Irish poet with strong African connections, as she spent her childhood and early adulthood in Zambia, Zimbabwe and South Africa. Her début poetry collection, *The lucky star of hidden things*, was published by Salmon Poetry in 2012. An Italian translation of her collection was published by L'Arcolaio. Her second collection, *Ghost of the Fisher Cat*, was launched at the Cork International Poetry Festival in 2016. She has been selected as one of Ireland's Rising Poets by Poetry Ireland Review.

Afric McGlinchey este o poetă irlandeză, câștigătoare de premii, cu legături puternice cu Africa, din moment ce și-a petrecut copilăria și primii ani de maturitate în Zambia, Zimbabwe și Africa de Sud. Colecția sa de poezii de debut, *The lucky star of hidden things*, a fost publicată de Salmon Poetry în 2012. O traducere în italiană a colecției sale a fost publicată de L'Arcolaio. Cea de-a doua colecție a sa, *Ghost of the Fisher Cat*, a fost lansată la festivalul internațional de poezie de la Cork în 2016. A fost aleasă ca fiind unul dintre poeții în plină ascensiune de către Poetry Ireland Review.

Throwing dice

Myrtle swears she's over him
but stands on the roof most nights.
I hiss to workmen fixing the manhole
in George's Street
and they look up, see her red dress
fluttering down.
One takes a flying leap, is beside her,
holding hands and crooning.
I swear she's all licorice and wafer,
playing silk and throwing dice.
Yeah I know, a fairy tale,
and pigs can fly.
But who's to say
it won't turn out that way?

Aruncând zaruri

Myrtle jură că i-a trecut de el
dar stă pe acoperiș în majoritatea nopților.
Sâsâi către muncitorii care fixează canalele
în George's Street
și ei se uită în sus, văd rochia ei roșie
fluturând în jos.
Unul face o săritură în aer, este alături de ea,
ținând-o de mână și fredonând.
Jur că este toată lemn dulce și anafură,
jucându-se de-a mătasea și aruncând zaruri.
Da, știu, o poveste,
iar porcii pot să zboare.
Dar cine poate spune
că nu va fi așa?

Porterhouse Central on Saturday Night

I drew sketches of you in my notebook.
You asked me a million, and I just smiled.
Now I regret it.
But I've always been a gambler.
So, in case you check out Craigslist,
yes, I do laugh at the parts in movies
no one else thinks is funny.
And I still make wishes on dandelions.

I don't like Brussels sprouts, spinach, or asparagus.
I'd rather go to a sports match than watch it on TV.
I suck jellybeans until they dissolve in my mouth;
all but the grape flavored ones.
I enjoy carnivals and amusement parks,
and though I'm terrified of heights,
I always go on the rollercoaster.
I play a mean Blackjack, and cook
some pretty amazing food.
I'm not perfect by any means,
but I love without judgment or restriction.
I realize this is way too bold
and I'm sure it'll thicken the atmosphere
rather than break the ice.
You said no worries when I told you I wasn't free,
but in the words of Fergie,
You got me trippin', you got me stumblin'
I've been painting your portrait
for my exhibition at the Doorway Gallery,
opening next week.
Will you come, and later,
maybe go for drinks?

Porterhouse Central sâmbătă noapte

Fac schițe cu tine în caietul meu.
M-ai întrebat de un million de ori și eu am zâmbit numai.
Acum regret.
Dar mereu am fost o jucătoare.
Așadar, dacă verifici Craigslist,
da, râd la secvențele din filme
pe care nimeni altcineva nu le consideră amuzante.
Și încă îmi pun dorințe la păpădii.
Nu-mi plac varza de Bruxelles, spanacul sau sparanghelul.
M-aș duce să văd un meci sportiv decât să-l urmăresc la televizor.
Sug jeleurii până se dizolvă în gura mea;
Toate, mai puțin cele cu aromă de struguri.
Îmi plac carnavalurile și parcurile de distracții,
și deși îmi este groază de înălțimi,
mereu mă urc în montagne russe.
Mă joc un Blackjack meschin și gătesc
mâncare cu adevărat uimitoare.
Nu sunt perfectă sub nicio formă,
dar iubesc fără nicio rațiune sau restricție.
Îmi dau seama că este mult prea îndrăzneț
dar sunt sigură că va complica atmosfera
decât să spargă gheața.
Ai zis că nu e nicio problemă când ți-am spus că nu sunt disponibilă,
dar conform spuselor lui Fergie,
M-ai pus pe jar, m-ai încurcat
Ți-am pictat portretul
Pentru expoziția mea de la galeria Doorway,
care se deschide săptămâna viitoare.
Vei veni și poate mai târziu
mergem să bem ceva?

Blackjack

In every dream at night, I walk out of here,
through the marshes, over the hills,
until I reach Torres Novas – then I wake up
to face the daily stench of fear, whirlpools of blood
in the arena, that battalion of red flags.

They say you taste blood when you get speared.
And only mosquitoes loiter to applaud
your écarté
over the muddy Guadalquivir.
What the hell's the point?

I'm just a freak-show to these vultures,
and I'll say this: there won't be a mass pilgrimage
to the frozen relics of bulls!
All I've got to look forward to is this stampede towards
a slow and painful death; so why not gamble for my freedom?

They say you should aim for the navel, spike the guts
and gore until you see the matador
bubble black saliva, like caviar.
Then head for where peace shimmers,
far down the open road.

Blackjack

În fiecare vis noaptea, plec de aici,
prin mlaștini, peste dealuri,
până ajung la Torres Novas – când mă trezesc
pentru a mă izbi de duhoarea zilnică de frică, vârtejul de sânge
din arenă, acel batalion de steaguri roșii.

Se spune că ai gust de sânge când ești tras în sulită.
Și numai țăntarii tândălesc să aplaude
jocul tău de cărți écarté
peste noroiosul Guadalquivir.
Care este naibii sensul?

Sunt numai un spectacol cu ciudățenii pentru acești vulturi,
și o voi spune: nu va fi un pelerinaj în masă
la acele relicve înghețate de tauri!
Singurul lucru pe care îl aștept cu nerăbdare este această groază către
o moarte înceată și dureroasă; astfel de ce să nu joc pentru libertatea
mea?

Se spune că trebuie să țintești buricul, să țintești mașele
să străpungi până îl vezi pe matador
că varsă salivă neagră, precum caviarul.
Apoi să te îndrepti către locul în care pacea licărește,
în depărtare, pe drumul deschis.

Alan Patrick Traynor

traducerea de / translation
by: **Maria Liana Chibacu**

Alan Patrick Traynor is a Poet from Dublin Ireland. He is the author of **SEVEN DAYS OF ASHES**, a poetry book

written on the spirit of the Holocaust.

It has been said that his poetry is the mystical galvanic paint that sets the fields of Provence on fire.

Traynor's poetry shocks the eyes and soul at once, his poems are 'deep veridicous spears in a rachis sky of black feathers that will unlatch and unhinge you.'

Alan Patrick Traynor has been featured in Literary Journals worldwide, and is greatly respected amongst his peers.

'Edit not my Soul' and 'Edit not Blood' are two of his own phrases that describe him best.

Alan Patrick Traynor este un poet din Dublin, Irlanda. Este autorul a „Șapte zile de cenușă”, o carte de poezie scrisă în spiritul Holocaustului. S-a spus că poezia lui este o imagine galvanică, mistică, care vizează câmpurile unei Provence în flăcări.

Poezia lui Traynor șochează ochii și sufletul. Poemele lui sunt autentice lănci înfipite în cerul de pene negre, care te vor sfâșia și te vor tulbura profund.

Alan Patrick Traynor a fost în revistele literare la nivel mondial și este foarte respectat printre colegii săi de breaslă.

“Edit not my Soul” (Nu-mi schimbați sufletul) și “Edit not blood” (Nu modificați sângele) sunt două din frazele care îl definesc cel mai bine.

Soldier, you are dead

I wrote to love
of thinning bulbs I read

the fire within
cheekbones

of thinning bulbs I read
buried in the garden of the innocent

I wrote to love

it's where she sits
amid the white tulip chairs

demanding winter
as it comes

demand the winter
and, it will come

thine deadly dead twist hard thine deadly
dead

no ivory thoughts remembered
softly every thought that ever wounds her

stand into
the wounds

oh, the fire within the cherubim chairs
it's hands within her wounds

as do the garden of my thoughts
you cannot bury

it's where she sits
amid the white tulip falcon fellow
of the fiery dead

Sept. 28th 2014

Ești mort, soldatule

Îți scriu să îndrăgești
bulbii fragili, întrezăresc

fierbințeala
oaselor tale percep

fragilitatea bulbilor
îngropați în grădina inocenței

ți-am zis să-ți placă

acolo stă ea
așezată pe un tron de lalele albe

aluzia unei ierni
așa cum se arată

cerând iernii să vină
și va veni

flămândă de mort
cu moartea ta hrănindu-se

fără amintirea confuză a unui gând
fără blânda atingere a unui gând dureros

zăcând

scufundată în suferința rănilor

oh, flăcările ce ard tronul heruvimului
ghearele lor despuind rănilor ei

nu poți îngropa
așa cum grădina gândurilor mele

e acolo unde ea se lăfăie
printre lalele în compania corbului

și a focului ce ucide.

Pain(t)

behind the painting
she awaits
the midnight terracotta
pain

Dec. 8th 2014

Tort(ura)

Sub stratul de var
pândește
cazna nocturnă
a cărămizii

Nor Behan's shadow there

The ocean has no east, but
to the waves of widows calling
the old one throws her shawl

and if the moon had her eyes
they would speak
the black slate flesh of Moher

neither hurl nor Behan's shadow there
would haunt
oh child, that orange hood

it has no place
nor the sun

be the riveting sea unfolds the bracken

those are the delicate bones
oh of, olde now older Ireland

Connemara the bloodened feet of Christ
once walked us home
down into the Burren's droning hold

of tall slate
widow's moan

that hammers nails
into the hammered waves

21th August 2014

Nici urmă de Behan aici

Oceanul fără zbucium
doar valurile văduvelor care cheamă
pe cele mai vârstnice să-și sloboadă broboada

Dacă luna ar avea ochi
s-ar vorbi
de carnea de ardezie a stâncilor Moher

Nici vuietul nici umbra lui Behan
nu bântuie,
oh, copile, boltă portocalie

fiindcă nu-și află locul
nici soare
nu e pe înțepenita mare ce își dezvăluie feriga valurilor

acelea sunt oasele plăpânde
oh, of, a bătrânei antice Irlandă

Connemara picioarele sângerânde ale lui Cristos
cândva ne arăta drumul spre casă
mai în jos înspre vuietul înțepenit din Burren

pe semețiile de ardezie
vaietul văduvelor

înfige cuie
în valurile izbite de ciocan

Behan – poet renumit în Irlanda

Moher – țărnișă înaltă și spectaculoasă din vestul Irlandei

Connemara – un district legendar din vestul Irlandei, renumit pentru frumusețea peisajelor

Burren – Parc național în districtul Clare, caracterizat printr-o întindere de valuri de piatră, șlefuite de vreme și vremuri.

Billy Ramsell

traducerea de /
translation by:
Margento

Billy Ramsell was born in Cork in 1977 and educated at the North Monastery and UCC. He has published two collections with Dedalus Press, *Complicated Pleasures* in 2007 and *The Architect's Dream of Winter* in 2013, which was shortlisted for the Irish Times Poetry Now Award. He was awarded the Chair of Ireland Bursary for 2013 and the Poetry Ireland Residency Bursary for 2015. He has been invited to read his work at many festivals and literary events around the world. He lives in Cork where he co-runs an educational publishing company.

Billy Ramsell s-a născut în Cork în 1977 și a studiat la North Monastery și la UCC. A publicat două volume de versuri la editura Dedalus, *Complicated Pleasures* în 2007 și *The Architect's Dream of Winter* în 2013, ultima nominalizată la premiul Times New Poetry Award. Printre distincțiile primite se numără Chair of Ireland Bursary pe anul 2013 și Poetry Ireland Residency Bursary pe 2015. Locuiește în Cork unde face parte din conducerea unei edituri specializate în carte școlară.

Cortex

No gridded city this,
no endless sectioned field of light, all sodium rectangles,
no planned place you're descending slowly toward.
This light-scape simply formed itself:
its messy centre splashed there in medieval happenstance,
partitioned by what churning channel,
its north side's gullied uplands, its flat south plain.

But this town will be you
and your desires will pulse
in never-stinting traffic through its veins,
through the capillaried local routes,
through the broad dual-carriageways that span its bounds
and meet in ravelled interchanges,
in junctions not even your own mother could unpick.

Strange how from up here it's all some bright machine.
Yet this is where your memories will live:
city block after city block, flicking on and off
in unpredictable rolling black outs, awaiting your descent.

You know I can only go with you so far.
And you're nearly landed now, nearly down among the pathways
that swell and contract as the light pushes through them.
It reaches up toward you from those streets or trenches,
rising and receding, arhythmically, a breathing mist.

You're not afraid. You know what you've come here to do.
So are you prepared now my darling?
Are you ready to disperse yourself, unravel,
to shower like snow upon these systems,
to melt and meld
deep into each luminous neighbourhood
near where we've come down
at what might be your own absolute centre,
into those far-off flaring hills? You're not asleep.

Cortex

Nu-i un grătar acest oraș,
nu nesfârșit câmp secționat de lumină, tot numai pătrate de sodiu,
nu loc proiectat spre care să cobori încet.
Acest peisaj de lumină pur și simplu s-a autoformat:
centrul său vraște trântit acolo într-o-ntâmplare medievală,
despicat de nu-știi-care canal învolburat,
la nord cu stânci brăzdate de ploi, cu câmpia-ntinsă la sud.

Dar acest oraș vei fi tu însăși,
iar dorințele tale vor pulsa
în traficul neîntrerupt din vene,
pe rutele locale capilarizate,
de-a lungul largilor artere cu două benzi ce-o străbat până-n margini
și se-ntâlnesc în încâlcite joncțiuni,
în noduri rutiere pe care nici propria-ți mamă nu le poate descâlci.

Ciudat cum de-aici de sus totul pare-o eclatantă mașinărie.

Și totuși aici îți vor locui amintirile:
cvartal după cvartal... se-aprind, se sting,
în imprezvizibile pene de curent ce se mută de la unul la altul,
așteptându-ți venirea.

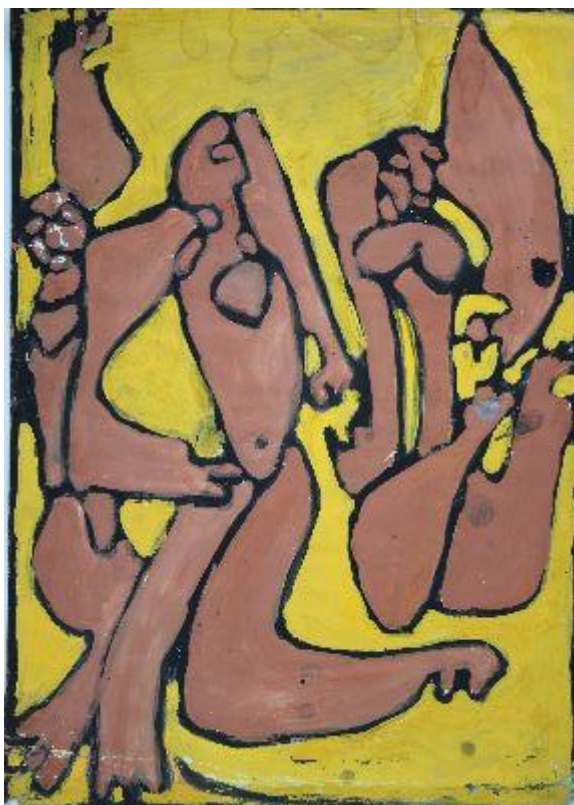
Știi că doar pân-aici te pot însoți.

Iar acum ești aproape de aterizare, aproape jos printre acele alei
ce se umflă și contractă în timp ce lumina le străpunge.
Se ridică spre tine de pe străzi și din rigole,
înălțându-se și retrăgându-se, aritmic, o ceață respirândă.

Nu ți-e deloc teamă. Știi ce-ai venit să faci aici.
Ești, așadar, pregătită, draga mea?

Ești gata de dispersie, gata să te deșiri,
să te așterni ca zăpada peste aceste sisteme,

să te topești, să te-mpământenești
adânc în cartierele-astea luminoase
aproape de unde-am coborât
spre ceea ce-ar putea fi centrul tău absolut,
pe-acele dealuri semețindu-se în depărtare? Nu, asta nu ți se-ntâmplă în
somm.

After Image

Surface to air, the swallows take flight
from the wind-frisked eye of the lake.
You breathe them further out of its sight
with every breath that you take.

Will they skim through the gaps in the peregrine wind?
No, they are flying to Bandon
where all the old and slate-grey breezes end.
No, they are flying to Shandon.

După imagine

Din luciu în aer țâșnesc rândunici
de pe-a lacului tremurată retină.
Din văz în văzduh le înalți și le duci
de câte ori răsuflarea-ți revine.

Vor pluti prin lacune de vânt peregrin?
Nu, căci zboară spre Bandon
unde bătrânele-adieri de-ardezie se sting.
Nu, căci zboară spre Shandon.

The Click

You know that sweet sharp note. The ping of straight and true
connection between opposites that's born of trial and patience:
when the stubborn lock gives, or the lid of the jar engages
in a longed-for, suddenly-effortless mating of tongue in groove,

the even click-track in the jogger's ceratoid pulsing out time
as he enters a measured and breathless dream, that singing click
when the sliotar meets the maker-gifted sweet point of the stick,
or when a word, unbidden, spies its partner and asks it to rhyme.

It must be measured, can't be rushed, will only be begged for in vain:
think of that Friday night back bar with its fiddling and nicotine
tangible,
of how her drifting balm something like cinnamon, like sandalwood,
made your very veins accelerate as into your beer-sweetened ken

it snapped like a solution that she would always be your lover
when she glanced up the first time from her tumbler of gold,
looked you up and down from her barstool and savagely stalled,
and grinned, before beckoning you with her lean arms to come over.

Țac!

Știi acel dulce diez. Fidel, corect—prin clinchet—
contact între contrarii prin încercări și răbdare:
când o broască-a naibii cedează, ori un capac coboară
în așteptata, brusc lejera-mperechere c-un filet,

reper e egal de-alergător p-ecran pulsându-și viteze
spre visul cronometrat, fără suflu, acel melodios țac!
al mingii lovind binecuvântatul vârf de tac,
sau un cuvânt nechemat, iscodind, cerând altuia să-i rimeze.

Măsură trebuie, nu grabă, căci altfel implori degeaba,
ca-n vinerea-n crâșma lăutărind prin palpabila nicotină
când scorțișoară, santal... abureau-ncet către tine
dinspre ea... brusc năvălindu-ți în vene și-n grabă

neuronii prin bere-au dat de soluția—„pe viață-i a mea...”
în timp ce ea de-abia-și ridică ochii din paharul de aur,
te măsoară, tot amânând, de la ea de pe scaun,
și rânjind, iată-ți face semn să vii lângă ea.

Breda Wall Ryan

traducerea de / translation
by: **Elena Daniela Radu**

Breda Wall Ryan From rural
Co. Waterford, she now lives in
Co. Wicklow. She holds a B.A. in

English and Spanish (NUI); a Post-graduate Diploma in Teaching
English as a Second or Other Language (Trinity College, London) and
M.Phil. in Creative Writing (Distinction) (Trinity College, Dublin).
Her fiction appears in *The Stinging Fly*, *The Faber Book of Best New Irish
Short Stories 2006-7* and *The New Hennessy Book of Irish Fiction* and was
shortlisted for The Davy Byrnes Award, Francis MacManus Short Story
Award, Hennessy Literary Award, UCD Anthology Award and Elizabeth
Bowen/William Trevor Award.

Widely published in on-line and print journals including *Ink Sweat and
Tears*, *Deep Water Literary Journal*, *The Ofi Press*, *Orbis*, *Magma*, *The
Rialto* and *Poetry Ireland Review*, her poems have won iYeats Poetry
Competition, Poets Meet Painters, Dromineer Poetry Competition and
Over the Edge New Writer of the Year. She was selected for Poetry
Ireland Introductions Series, 2014 and The Rising Generation, 2016.
Several times nominated for Pushcart and Forward prizes, she won the
Gregory O'Donoghue International Poetry Competition, 2015. *In a
Hare's Eye* (Doire Press 2015) won the Shine/Strong Award for a First
Collection by an Irish Poet. Nature, dream, memory and myth inspire
her.

Breda Wall Ryan provine din Comitatul rural denumit Waterford, iar
acum locuiește în Comitatul Wicklow. A absolvit Universitatea
Națională Irlandeză, specializarea engleză-spaniolă, deține Diplomă
Postdoctorală „cu Distincție” în „Predarea limbii engleze, a doua limbă

sau limbă străină”, obținută la Trinity College din Londra și Doctoratul în Filologie cu specializarea în „Scriere Creativă”, obținut la Trinity College din Dublin.

Lucrările sale de ficțiune apar în publicațiile: *The Stinging Fly*, *The Faber Book of Best New Irish Short Stories 2006-7* și *The New Hennessy Book of Irish Fiction*, iar poeta a fost nominalizată pentru Premiul *Davy Byrnes*, Premiul *Francis MacManus Short Story*, Premiul *Hennessy Literary*, Premiul *UCD Anthology* și Premiile *Elizabeth Bowen/William Trevor*. Poemele ei, publicate amplu în jurnale tipărite și pe internet, inclusiv în *Ink Sweat and Tears*, *Deep Water Literary Journal*, *The Ofi Press*, *Orbis*, *Magma*, *The Rialto* și *Poetry Ireland Review*, au câștigat premiile concursurilor *iYeats Poetry Competition*, *Poets Meet Painters*, *Dromineer Poetry Competition* și *Over the Edge New Writer of the Year*. Lucrările sale literare au fost selecționate pentru *Poetry Ireland Introductions Series*, 2014 și *The Rising Generation*, 2016. A fost nominalizată de câteva ori pentru Premiile *Pushcart and Forward* și a câștigat *Competiția Internațională de Poezie Gregory O'Donoghue* în 2015. Volumul său *În ochiul iepurelui de câmp*, publicat la Editura Doire Press în 2015, a primit Premiul *Shine/Strong* pentru *Prima Colecție de Poezie a unui Poet Irlandez*. Motivele sale de inspirație sunt: natura, visul, amintirile și mitologia.

If what is, is other

(After Pablo Neruda, *The Book of Questions*)

Is it the taint of cracked milk on marble?
A cat's mangy caress on an ankle?
I have tasted the clean rustle of barley straw
where the crow's fetor soaks
the fertile earth.

Unless it's a slip of velvet lining a pocket?
A beach pebble set in a 24 carat platinum ring?
I have felt a cello's strings move air in my brain,
tasted in half-light its fumes like single malt,
the last drops.

Could it be that first formless shriek of a newborn?
The trembling of wind in a cave of singing ice?
I have touched the sea's breath among mountain pine,
heard clover dying in the silence
of wild bees.

Perhaps it is the thud of a frozen goldcrest striking the ground?
A pilot whale's vertebrae on a cottage lawn?
I have tasted spring rain in a fistful of ripe corn,
felt a nocturne in a dark wood,
the deepest shade.

Or is it the fizz between the idea and its orbit?
A nerve's flash like lightning splitting a bone?
I have breathed enigmas, seen cryptic echoes leap
the steep cliffs of the skull.
I understand nothing.

Să fie oare aceasta sau cealaltă?

(După Pablo Neruda, *Cartea întrebărilor*)

Să fie oare urmele lăsate de laptele cel mai bun pe marmură?

Dezmierdarea unei pisici râioase pe gleznă?

Am gustat foșnetul pur al paielor de orz

unde duhoarea ciorilor înmoaie

pământul fertil.

Sau poate este o fâșie din catifea la tivul buzunarului?

O pietricică de pe plajă, montată într-un inel din platină de 24 de carate?

Am simțit coarda unui violoncel punând în mișcare aerul din creierul meu,

i-am gustat în semi-obscur aburii, ca pe un malț unic,

ultimele picături.

Sau ar putea fi primul scâncet inform al unui nou-născut?

Vibrațiile vântului într-o peșteră de gheață muzicală?

Am atins suflul mării printre pinii de pe munte,

am auzit trifoilul pierind în liniștea

albinelor sălbatice.

Probabil este bufnitura unui aușel cu capul galben înghețat, când a căzut pe pământ?

Vertebra unei balene-pilot pe pajiștea unei căsuțe?

Am gustat ploaia de pământ într-un pumn de porumb copt,

am simțit o nocturnă într-o pădure întunecată,

cele mai adânci umbre.

Sau poate este reacția spumoasă dintre idei și orbita ei?

Strălucirea de fulger a unui nerv care spintecă osul?

Am respirat mistere, am văzut ecoul codificat care sare

peste stâncile abrupte ale craniului.

Nu înțeleg nimic.

The Inkling

(To the last Neolithic farm woman of Céide Fields)

That first time it breathed a sigh on your neck,
why did you brush it aside?
You should have taken it into your head.

There was still time to build it a shrine,
offer crowberry prayers and top-of-the-milk.
White breath hung over the cattle-pens.

You carried on felling and burning,
spread baskets of kelp and sand on the land.
The inkling shivered your spine.

Did it come from the ocean?
It lurked in the mizzle, blackened the haws,
wormed down to your worrybone.

Years have gone by. The cradles lie empty.
Summer is wetter than winter. Rain
drenches the land. It quenches the sky.

Your *sleán* breaks the earth's skin,
you drive the blade deep with your foot.
Bogwater wells from the wound.

Grass lies down in the fields and drowns,
cattle bawl their hunger pains.
There is only one child in the house.

You can't shake the inkling,
it niggles, raises the back of your hair,
sly and fat as a tick.

Breda Wall Ryan *translation by: Elena Daniela Radu*

Barley decays in the ground.
The cow is near dry. You must choose
between calf and child.

It is out of your hands.

Bănuiala

(Poem dedicat ultimei fermiere care a trăit în Céide Fields, în neolitic)

Prima dată când ți-a răsuflat cu un oftat pe ceafă,
de ce ai îndepărtat-o cu mâna?
Ar fi trebuit să îți intre bine în cap.

Mai aveai timp să construiești un altar,
să oferi rugăciuni răsunătoare și smântână.
Răsuflarea albă plutește peste staulul vitelor.

Ai continuat să tai lemne și să le arzi,
din coșuri împrăștii varec și nisip pe pământ.
Simți fiorii de bănuială pe șira spinării.

A venit din ocean?
Te pândea prin burniță, înnegrea boabele de măceșe,
se strecura ca un vierme până în măduva ideilor tale.

Anii au trecut. Leagănele copiilor au rămas goale.
Vara este mai ploioasă decât iarna. Pământul
mustește de apă. Cerul își potolește setea.

Ai crăpat scoarța pământului cu *hârlețul*,
apăsând lama cu piciorul în adâncul țarinei.
Berea *Bogwater* țâșnește din rană ca dintr-o fântână.

Iarba zace pe câmp și se îneacă,
se aude mugetul de foame al vitelor.
În casă este un singur copil.

Nu poți scăpa de bănuială,
te sâcăie, îți ridică părul de pe ceafă,
vicleană și umflată ca o căpușă.

Breda Wall Ryan *translation by: Elena Daniela Radu*

Orzul putrezește în pământ.
Vacii i-a secat aproape tot laptele. Trebuie să alegi
între vițel și copil.

Nu ai de ales.

Woman of the Atlantic Seaboard

You might meet her anywhere on the coast:
at Moher she is Rosmari, she walks the high cliffs
away from the busses and tour guides,
her face turned towards the west, sea in her hair;
or at Renvyle where a white carved stone
remembers the unbaptised, as Maighdean Mara,
she keeps vigil where the sea stole
their bones from the shore.

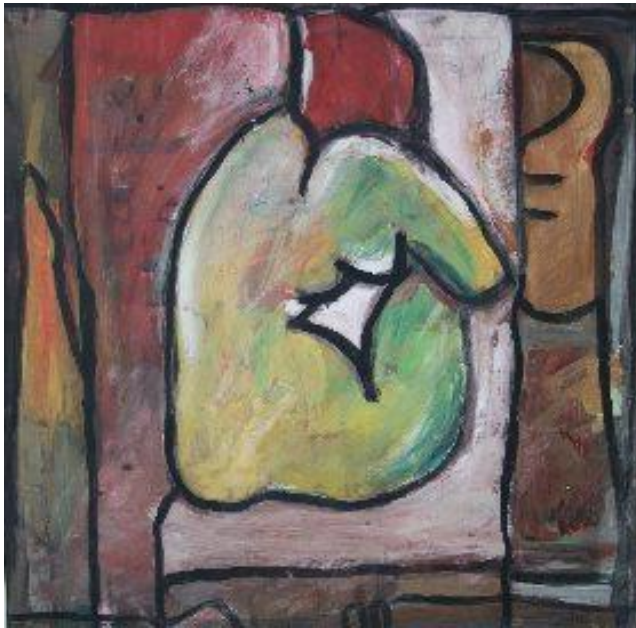
Call her Atlantia, she who waits in the lee
of the sea wall at Vigo for the boats to come in.
She looks deep into fishermen's eyes,
as if eyes can give back what they've seen,
a waterlogged husband, brother's shin bone,
a son's lobster-trap ribcage to carry home
in a pocket of her yellow oilskin.
Enough for a burial.

She is Marinella on Cabo Espichel, Morwenna
in Wales. Among wild women who comb
blueberry barrens in Maine she is Maris,
her fingers long as the sea's ninth wave,
stained from plucking sharp fruit in sea fog.
Find her on shore where Connemara ponies
ride out the surf. Take her home,
give her the stranger's place at the hearth:

she won't stay. Inland, she adds salt to her bath,
boils potatoes in seawater down to a salt crust.
Feed her dilisk and Carrigeen moss; she can't help
but return to the waves, to kelp and ozone.
She is Muirghein, born of the sea, the sea
salts her blood. Or call her Thalassa, mother
of Kelpies, Selkies, fin-flipped sea-mammals,

neoprene-skinned fish-hunters, creatures of the tide.

All lost to her. Oceania the seafarer's daughter,
sister, mother, wife; on a widow's walk in Boston,
scanning the horizon for a floater or a boat.
Meet her on the brink of the ocean, alone, winter
seas in her eyes. Call her by any of her names:
she will turn from you, to the blue nor'wester,
shake brined beads from her hair. She will wait
for her drownings forever, standing in the salt rain.

Femeia care stă pe coasta oceanului Atlantic

Ai șansa să o întâlnești oriunde pe coastă:
la Moher, cu numele de Rosmari, plimbându-se pe vârfurile de stâncă,
departe de larma autobuzelor și ghizilor de turism,
cu fața înspre apus, cu marea în plete;
sau la Renvyle unde o stâncă albă cioplită
îi amintește de cei nebotezați și, precum sirena,
veghează neîntrerupt unde marea le-a furat
osemintele de pe mal.

Numește-o Atlantia, pe acea care așteaptă în bordul de sub vânt,
lângă zidul dinspre mare, în portul Vigo, vapoarele care acostează.
Ea citește privirile pescarilor cu atenție,
ca și când ochii ar putea aduce înapoi imaginile văzute,
un soț înecat de ape, tibia fratelui,
cursa pentru homari a unui fiu, pe care ea să o ia acasă
în buzunarul pelerinei ei galbenă.
Suficiente pentru înmormântare.

Ea este Marinella din Cabo Espichel, Morwenna
în Țara Galilor. Dintre femeile răzlețe care adună
afine în Maine, ea este Maris,
cu degetele lungi precum valul care mătură vapoarele,
pătate de la culesul fructelor dintre țepi, în ceața mării.
O găsești pe malul unde caii de Connemara
aleargă mai repede decât valurile. Invit-o la tine acasă,
și oferă-i locul de lângă vatră, cel mai bun, pentru oaspeți:

ea va refuza. Pe uscat, ea pune sare în baie,
fierbe cartofi în apă de mare, până când prind o crustă de sare.
Hrănește-o cu alge Dulse și mușchi irlandez; atunci nu se va putea
reține
să nu se întoarcă în valuri, la varec și ozon.
Ea este Muirghein, născută din mare, marea
îi sarează sângele. Sau mai bine numește-o Thalassa, mama

spiritelor apelor, mamifere marine cu înotătoare,
mănuși din neopren pentru pescari, creaturi ale mării.

I-a pierdut pe toți. Oceania, fiica marinarului,
sora, mama, soția; într-un foisor în Boston,
scrutând orizontul să zărească vreun bac sau vapor.
Întâlnește-o la malul oceanului, singură, iarna
cu marea în priviri. Strig-o, rostindu-i toate numele:
ea se va întoarce cu spatele dinspre tine înspre albastru, înspre nord-
vest,
își va scutura boabele sărate din păr. Ea îi va aștepta
mereu pe cei dragi înecați, stând în ploaia sărată.

Christine Murray

traducerea de / translation by:
Elena Daniela Radu

Christine Murray is an Irish born poet and writer, a graduate of Art History and English Literature (UCD) and a City and Guilds qualified restoration stonemason (OPW/Commissioners of Public Works in Ireland). Her poetry is published in the *The Southword Journal*, *Crannóg Magazine*, *A New Ulster Magazine*, *Caper Literary Journal*, *Ditch Poetry*, *Bone Orchard Poetry*, *Levure littéraire*, *Recours au Poème Magazine*, and *WomenArts Quarterly Journal*.

Her chapbook **Three Red Things** was published by *Smithereens Press* in June 2013. A collection of poems **Cycles** was published by *Lapwing Press* in Autumn 2013. A dark tale **The Blind** was published by *Oneiros Books* late in 2013. Her second book length poem **She** was published in Spring 2014 (*Oneiros Books*). A chapbook **Signature** was published in March 2014 by *Bone Orchard Press*.

Christine Murray este poetă și scriitoare de origine irlandeză, absolventă a Facultății de Istorie a Artei și Literatură Engleză de la University College Dublin și este pietrar specializat în restaurări, educată la *City and Guilds (OPW/Commissioners of Public Works in Ireland)*. Poeziile sale apar în publicațiile: *The Southword Journal*, *Crannóg Magazine*, *A New Ulster Magazine*, *Caper Literary Journal*, *Ditch Poetry*, *Bone Orchard Poetry*, *Levure littéraire*, *Recours au Poème Magazine* și *WomenArts Quarterly Journal*.

Volumul său de literatură populară intitulat **Trei obiecte roșii** a fost publicat la *Editura Smithereens Press* în iunie 2013. Colecția sa de

poeme intitulată *Serii*, a fost publicată la *Editura Lapwing Press* în toamna anului 2013. Povestirea de groază intitulată ***Nevăzătorii*** a fost publicată la *Editura Oneiros Books* la sfârșitul anului 2013. Al doilea volum, care conține un singur poem intitulat ***Ea***, a fost publicat la *Editura Oneiros Books* în primăvara anului 2014. Volumul său de literatură populară, intitulat ***Semnătura***, a fost publicat la *Editura Bone Orchard Press* în martie 2014.

Delicate

We trace our path from the harbour to
A dark stepped lane opened out onto
The old churchyard. Green and blue
Sea glass, a rough blush pink is clearlit.

We find small rib bones scattered there.
I pick up the cap of a skull. Small, it's
Sponge ossified to a mineralized honeycomb.
I cup it's yellow cream in my hand. Delicate,

A sea snail, most precious egg, as if
It had touched the ruby feather of a
Bluebird. A most precious thing,
Bird-egg-shattered, dust in my pores.

We place the bones down on a portico shelf,
Are they human bones, those of an infant?

We lay them under the wing of a sheltering grave,
A small bone heap. We move through the labyrinth.

Delicat

Mergem pe cărarea dinspre port
Și o luăm pe aleea care se lărgeste și dă înspre
Vechiul cimitir. O mare de sticlă
Verde și albastră, o îmbujorare rozalie și aspră luminată în plin.

Acolo, dăm peste niște coaste împrăștiate.
Iau în mână partea de sus a unui craniu. Mic, precum
Un burete osificat și transformat într-un făgure de miere mineralizat.
Cuprind în palmă spuma gălbuie. Delicată,

Precum un melc marin, un ou neprețuit, care pare
Să fi atins pana rubinie a unei
Mierle albastre. Un lucru fără de asemănare,
sfărâmat ca o coajă de ou, pulverizat în porii mei.

Punem osemintele pe un portic orizontal,
Sunt oseminte umane, ale unui copil, cumva?

Le așezăm sub aripa unui mormânt care să le adăpostească,
o grămăjoară de oscioare. Ne strecurăm prin labirint.

Descent From Croagh Patrick

Remember the placing of each and every stone
Remember the bone white light of each one
Beneath the bones of your feet
Remember the queer light they cast for your dream.

He knocks the stones together to get out the green

Remember with your feet as you descend that
There's gold in the mountain and that the stones
Skim circular on the bed of the stream-
He knocks the stones together to get out the green.

Remember the placing of each and every stone
Remember the bone white light of each one
Beneath the bones of your feet
Remember the queer light they cast for your dream.

Coborârea de pe Croagh Patrick, Muntele Sfântului Patrick

Să nu uiți locul fiecărei pietre în parte,
Să nu uiți lumina albă precum oasele fiecăreia dintre ele,
Aflate sub oasele tălpilor tale,
Să nu uiți lumina neobișnuită pe care ele o reflectă pentru visul tău.

El aruncă pietrele la un loc pentru a smulge verdele din ele.

Să nu uiți senzația din tălpi atunci când cobori,
Pe care ți-o dau muntele plin de aur și pietrele
Care strecoară apa din albia râului, stând în cerc -
El aruncă pietrele la un loc pentru a smulge verdele din ele.

Să nu uiți locul fiecărei pietre în parte,
Să nu uiți lumina albă precum oasele fiecăreia dintre ele
Aflată sub oasele tălpilor tale,
Să nu uiți lumina neobișnuită pe care ele o reflectă pentru visele tale.

pretty, useless things

A summer's evening, it's grey raining.
The flames of five candles are dancing gay.

As counterpoint, your little lamp is straining
her low glow across the space between us.

You give me pretty useless things
these symbols of light,

a golden bowl figured in silver round
red-glazed, a red not in nature found

Nimicuri drăguțe

E o seară de vară, plouă și e cenușiu.
Flăcările celor cinci lumânări dansează vesele.

Parcă pentru a echilibra lucrurile, lămpița ta se zbate
să acopere cu strălucirea ei, spațiul dintre noi.

Îmi dăruiești nimicuri drăguțe,
simboluri ale luminii,

un bol auriu încrustat cu argintiu, rotund,
smălțuit cu roșu, un roșu care nu există în natură

Damian Smith

traducerea de / translation by:
Mădălina Dăncuș

"Damian Smyth's five collections focus on a handful of streets in his home town of Downpatrick in the north-east of Ireland, where he was born in 1962.

His first collection, *Downpatrick Races* (Lagan Press), appeared in 2000. A stage play, *Soldiers of the Queen*, played the Belfast Festival at Queen's in 2002 and was published the following year. His second collection, *The Down Recorder* – an epic poem drawing on news stories in the local newspaper over 150 years – appeared in 2004. Both *Lamentations*, a sequence of 70 brief elegies, and *Market Street*, appeared in 2010. A poetry pamphlet, *Apparitions: A Hurricane* appeared from Templar in 2013 and his fifth full collection, *Mesopotamia*, was published by the same publisher in May 2014. A sixth collection, *English Street*, will appear in 2017.

Anthologies in which his work is represented include *The New North* (Winston-Salem, Wake Forest University Press, 2008), *The Watchful Heart* (Galway, Salmon Publishing, 2009), *The Ulster Anthology* (Belfast, Blackstaff Press, 2006), *The Blackbird's Nest* (Belfast, Blackstaff Press/QUB, 2006) and in *Pleiades*, Volume 35, Number 2, Summer 2014. Happily, there is a longer and even more impressive list of anthologies in which his work is not represented."

Cele cinci colecții ale lui **Damian Smyth** se concentrează pe câteva dintre străzile din orașul lui natal, Downpatrick, în nord-estul Irlandei, unde a fost născut în 1962.

Prima dintre colecțiile lui, „Downpatrick Races” („Cursele din Downpatrick”) (Lagan Press/ Editura Lagan), a apărut în 2000. O piesă de teatru, „Soldiers of the Queen” („Soldați ai Reginei”), a fost jucată la Festivalul Belfast al Universității Queen’s în 2002 și publicată în anul următor. Cea de-a doua colecție a autorului, „The Down Recorder” (un poem epic bazat pe povești de știri din ziarul local, întinzându-se pe 150 de ani) a apărut în 2004. Atât „Lamentations” (o înșirare de 70 de elegii scurte), cât și „Market Street” au apărut în 2010. Un pamflet de poezie, „Apparitions: A Hurricane” a apărut la Templar în 2013 și cea de-a cincea colecție completă, „Mesopotamia”, a fost publicată de către aceeași editură în mai 2014. O a șasea colecție, „English Street”, va apărea în 2017.

Antologii în care opera lui Smyth a fost reprezentată include „The New North” (Winston-Salem, Editura Wake Forest University Press, 2008), „The Watchful Heart” (Galway, Editura Salmon Publishing, 2009), „The Ulster Anthology” (Belfast, Editura Blackstaff Press, 2006), „The Blackbird’s Nest” (Belfast, editurile Blackstaff Press/QUB, 2006) și „Pleiades”, Volumul 35, Numărul 2, vara lui 2014. Din fericire, există o listă mai lungă și chiar mai impresionantă de antologii în care opera lui nu este reprezentată.

A Death in Killough

In the early morning after death there are birds shouting,
the two or three already in the fields and at work before light,
corncrake and heron crane: those anchorites, the solitaires,
themselves like washing snagged on the hedges, something seen and
heard
and out of the ordinary, something fresh and new-born like souls.
This is how it is a known fact there are signs and wonders around
death,
encounters in the half-light, however far the urban runs its cables
along the old routes and across them, it has new varieties of half-light
dragging behind it and with them their familiar disturbances:
the tremendous figure crouched by the chimney tops screaming,
or the throaty uncanny concussion even at the high-rise windowsill –
new magic, old comfort, a stable and recurring alarm.
And it is exactly shouting, for these have no homes to go to,
the drunks of the lough, its odd dowdy sons at their waywardness.
Who else is first on the scene when the body washes ashore,
as if they have been waiting for this all night under the police capes
of their own big shoulders, their stooped gait noting the remains?
It is good to be out here with them at this hour after death.
They are by nature sad and by character stoic and straight
and when they call out on the cold air, it is another species replies.

O moarte în Killough

În dimineața devreme de după moarte strigă păsări,
cele două sau trei deja în câmpuri și la muncă înaintea luminii,
cristeiu și cocostârcul: acești sihaștri, solitarii,
ei înșiși precum cioturi spălate pe gardurile vie, ceva auzit sau văzut
și neobișnuit, ceva curat și nou-născut ca sufletul.
Așa ca un fapt cunoscut sunt semne și minuni în jurul morții,
întâlniri neprevăzute în semiobscuritate, oricât de departe își întinde
urbanul cablurile
de-a lungul vechilor căi și peste ele, are noi varietăți de semiobscuritate
târâtă după el și cu ele, tulburările lor familiare:
figura formidabilă ghemuită lângă coșurile caselor, strigând,
sau izbitura guturală, stranie chiar și pe pervazul zgârie-norilor -
magie nouă, confort vechi, o constantă și periodică alarmă.
Și strigă anume pentru cei care nu au un acasă de mers,
bețivii lagunei, cu fiii ei neobișnuiți și ciudați la apogeul nestatorniciei
lor.
Cine altcineva e primul la locul faptei când cadavru e aruncat pe țărnișă,
ca și cum ar fi așteptat asta toată noaptea sub pelerinele polițiste
ale umerilor lor mari, a căror ținută încovoiată observă rămășițele?
E bine să fii afară cu ei la ora aceasta de după moarte.
Ei sunt din fire triști și prin caracter stoici și drepiți
și când cheamă în aerul rece, e răspunsul altei specii.

Beaux Arts

What they discover – out there on the edge
of the sands, amid the armed marram grass,
sea-campion, bird's-foot and spent cartridge,
in the earth's disorder, sea's gravitas

(its many white eyes) – is that nothing sees;
the anonymous fauna too concerned
with their own delight to be witnesses.
So deaths come and go in their ungoverned

but relentless way, unhappy, unwatched
by the elements; as Icarus dropped
from the frightening blue, having just hatched
from the sun's nest and fallen, wet wings clipped,

already a veteran of the sky;
who might himself be that boy in fatigues
who, being washed ashore, was pulled by
strangers up the beach by his slim legs.

Beaux Arts¹

Asta descoperă ei – acolo la hotarul nisipurilor,
în mijlocul ierbii de nisip înarmate,
cavalerul mării², floarea de seradelă și cartușul uzat
în dezordinea pământului și solemnitatea mării

(cu mulții ei ochi albi) – descoperă că nimic nu veghează;
fauna anonimă mult prea prinsă
în a lor proprie desfătare să mai fie martori.
Așa vin morțile și pleacă apoi în a lor neconținută

dar implacabilă cale, nefericită, neobservată
de elemente: precum s-a prăbușit Icar
din cumplitul albastru, și-a căzut cu aripile ude tăiate
abia ieșit din găoacea cuibului de soare,

deja veteran al cerului;
ar fi putut fi chiar el acel băiat în haină de soldat
care, purtat pe țărm, a fost scos de străini
pe plajă, trăgându-l de picioarele-i subțiri.

1 “Arte frumoase” (din fr.)

2 *Silene uniflora*, numită popular și “Sea champion”, e o plantă
care crește în mod normal în zonele de coastă ale Marii Britanii, în
special pe faleză și stâncă.

The Wind Among the Reeds

The wild bird my father kept in his bedroom
was a clarinet, its breathy call heard
in the afternoons over the diaphragm of oilcloth,
its one lacquered wing spreading over the town.

A bird of paradise in black and white,
the peacock tail of the sheet music flapping on the long neck
the perfect silver vertebrae engaging
his strange pride in the Band of the Irish Guards,

a rebel heart thrilling to *The Minstrel Boy*
going up like a flock of geese from a barrack square
in Whitehall, Cheltenham or Pondicherry,
musicians drilling every note like marksmen.

But the soldiers who came to take his son away
left the old man wheezing at his door
and the coffin of the instrument upstairs
never to yield its skeleton again.

Vântul în păpurîș

Pasărea sălbatică pe care o ținea tatăl meu în dormitor
era un clarinet, chemarea-i aspră auzită
serile peste diafragma linoleumului,
aripa ei lăcuită întinzându-se peste oraș.

O pasăre a paradisului în alb-negru,
coada de păun a partiturii fâlâind pe gâtul lung
vertebrele perfect argintii captivând
mândria lui stranie în trupa Gărzilor Irlandeze,

o inimă rebelă înfiorându-se la auzul Băiatului Menestrel³
urcând ca un cârd de găște dintr-un teren de manevră al cazărmii
din Whitehall, Cheltenham sau Pondicherry,
muzicieni manevrând fiecare notă precum pușcașii.

Dar soldații care au venit să-i ia fiul
l-au lăsat pe bătrân suflând greu în ușa casei
și coșciugul instrumentului de la etaj
nu-și va mai fi predat vreodată scheletul.

3 “The Minstrel Boy” e un cântec patriotic irlandez care a crescut în popularitate în timpul Războiului Civil din America și în special în timpul Primului Război Mondial.

David Butler

traducerea de
/ translation
by: **Mihaela
Ioniță**

A former lecturer in English and Spanish literature, **David Butler** works as a full time writer. His debut poetry collection, 'Via Crucis', was published by Doghouse in 2011, while his most recent novel, 'City of Dis' (New Island, 2014) was shortlisted for the Kerry Group Irish Novel of the Year, 2015. Other literary prizes include the Maria Edgeworth and Fish International Awards for the short story, the SCDA and Cork Arts Theatre awards for drama, and the Féile Filíochta and Brendan Kennelly awards for poetry. He lives in Bray.

Un fost Lector în Literatura Engleză și Spaniolă, **David Butler** lucrează în prezent ca scriitor cu normă întreagă. Prima sa colecție de poezii, "Via Crucis", a fost publicată de editura Doghouse în 2011, în timp ce romanul său cel mai recent "City of Dis"(Orașul Zicerii), New Island 2014, a fost nominalizat de către Kerry Group pentru romanul anului 2015.

Alte premii literare includ Maria Edgeworth și premiul Fish Internațional pentru nuvelă, premiile SCDA și Cork Arts Theatre pentru dramă și de asemenea premiile Feile Filíochta și Brendan Kennelly pentru poezie. Locuiește în Bray.

Wasp...

...leaves its paper-lantern nest,
a painted samurai.
September has filled it
with the jitters.
When it crawls the globe
of a pitted wind-fall
wings fidget
to right its stumbling.

Its antennae are
nerve ends.

A humour
of the grey air
has maddened the venom
inside its double-
jointed abdomen:
black-bile;
yellow-bile.

It can sense the end.

Now it turns
kamikaze:
launching
into one last
delirious flight
it is
fanatic,
frenetic,
simply dying
to fall upon the sword.

Viespe...

...își părăsește cuibul felinar de hârtie,
Un samurai pictat.
Septembrie a umplut-o
Cu nervozitatea.
Când se târăște pe globul
Unui vânt de toamnă neînsemnat
Aripi se foiesc
Către dreapta stângăciei sale.

Antenele sale sunt
Terminații nervoase.

Un umor
Al aerului gri
A înebunit veninul
Înlăuntrul abdomenului
Dublu articulat.
Bila-neagră;
Bila-galbenă.

Se simte sfârșitul.

Acum devine
Kamikaze:
Lansarea
Într-un ultim
Zbor delirant
Este
fanatic
Frenetic,
Murind de nerăbdare
Să cadă peste sabie.

And then the sun broke through

A sea of jade and muscatel; the sky, gun-metal.
Landward, the storm-portending birds, white-lit,
Riding wild contours of wind, uplift
To tilt at the raucous crows. This
Is how it is to live, the ticker tells,
Looping the floor of the newsfeed.
Somewhere, an outrage; an airstrike;
Somewhere, a politic withdrawal. This
Is how it is to live: the wind blowing
The charcoal of crows' feathers;
The rent in the clouds; oblique tines beating
Sudden ochre out of a sullen ocean.

Și apoi soarele a pătruns printre

O mare de jad și muscat; cerul, plumburiu.
Dincoace, păsările prevestitoare de furtună, alb-strălucitor,
Stăpânind formele sălbatice ale vântului, înălțare
Pentru a calma ciorile răgușite. Așa
Trebuie să trăiești, spune ceasul,
Corelând șirul noutăților.
Undeva, o ofensă; o fulgerare;
Undeva, o retragere politică. Așa
Trebuie să trăiești; vântul suflând
Griul penelor ciorilor;
Ruptură în nori; colții oblici bătând
Deodată ocră dintr-un ocean închis.

Ráithín an Chloig, Bray

All day a louring sky has squatted
low on the slate-grey horizon.
Under its sullen light, the sea
is beaten metal, tarnished, unannealed,
sending slow scallops landward.
The brae is in winter livery:
bare furze, tree-fern and bracken.
I've climbed to this silence again.
The waves of hundreds of years have broken
since Bray last heard a bell here
inside this open ruin, roofless,
mute as a cleft palate,
from which faith, a lost language,
has long since flown.

Ráithín an Chloig, Bray

Întreaga zi un cer întunecat s-a ghemuit
Jos pe orizontul gri-ardezie.
Sub lumina sa închisă, marea
Este metal uzat, tern, nerevenit,
Trimițând scoicile fără viață la mal.
Dealul este deghizat în iarnă;
Răchita goală, copacul-ferigă și feriga.
M-am cățărat pe această liniște din nou.
Valurile sutelor de ani s-au rupt
De când Bray a auzit un clopot aici
Înlăuntrul acestei ruini deschise, descoperite,
Tăcută ca un palat despicat,
De unde credința, o limbă pierdută,
Demult a zburat.

Dean James Browne

traducerea de /
translation by: **dr. Isabel
Lazăr**

Dean Browne was born in London. He won the 2011 Cuisle National Poetry Competition as a secondary student, and his poems have appeared in The SHOp, Poetry (Chicago), Southword, Crannóg, and elsewhere. He was nominated for a Pushcart Prize in 2015, and read in the Introductions Series for the Cork International Poetry Festival, 2016. He lives in Cork where he is a postgraduate student at UCC.

Dean Browne s-a născut la Londra. În 2011, a câștigat Competiția Națională de Poezie Cuisle, situându-se pe locul al II-lea la secțiunea studenți. Poeziile sale au apărut în The SHOp, Poetry (Chicago), Southword, Crannóg, precum și în alte publicații. În 2015, a fost nominalizat pentru Premiul Pushcart. În 2016, poeziile sale au fost citite în Secțiunile Introductive ale Festivalului Internațional de Poezie de la Cork. Locuiește la Cork, unde a absolvit studii postuniversitare la UCC.

Polypheme

He remembers the telescope most on winter nights,
a cheapish starter model this, but it let him go
to Mare Imbrium and back in minutes;
then he's that nine-year-old who wheels it to the window,
dusts it off, and finds this keyhole in the hemisphere.
Sometimes the lens reflects his own myopic squints,
trained on whatever might chance to constellate
especially for his look – the soft blur
of the Pleiades, or Cassiopeia
he liked to picture rocking on a blue verandah;
or that god who, deaf to his charades, hints
nothing of himself and declines to comment
and is nobody's business for the moment
unless he means to say *Sorry, you're too late.*

Uriaş

Îşi aminteşte de telescop cel mai des în nopţile de iarnă,
un model de început, ieftin este acesta, dar îi permite să meargă
către Mare Imbrium şi înapoi în câteva minute;
atunci este acel copil de nouă ani care se duce pe bicicletă la fereastră,
o şterge de praf şi găseşte această gaură de cheie în emisferă.
Uneori lentilele reflectă propriul său strabism miopic,
antrenat asupra oricărei schimbări de acoperire cu stele
în special pentru privirea sa – pâcla moale
a constelaţiei Pleiadele, sau Cassiopeia
îi plăcea să se imagineze legănându-se pe o verandă albastră;
sau acel zeu care, surd la şaradele sale, nu sugerează
nimic despre el însuşi şi refuză să comenteze
şi nu este treaba nimănui pentru moment
numai dacă el vrea să spună *Îmi pare rău, ai venit prea târziu.*

Tabernacle

Castaways, we hit the forest – our camping stove
turned low, I gripped my tent close for its trial
in virgin attitudes of stiffness while
lamps fluttered on the dark. It sank in wave
on wave accordion-like, the only sin
we knew; and soon the Jameson appeared.
I'd burned one back and by the third
she laid her hand on mine, like a napkin...

Later, I caught those tiny gasps from Joan
and Michael's tent where he slipped into her
like (this I thought) a frog *a la* Bashō;
those dark rippling walls where she kept centre,
held her breath, so I had to puzzle how
one could leave and neither be alone.

Tabernacol

Izgoniți, ne îndreptăm spre pădure – plita noastră de campare
s-a răcit, îmi strâng cortul aproape pentru încercarea sa grea
în atitudini virgine de rigiditate în timp ce
lămpile se tulbură în întuneric. S-a scufundat în val
după val precum un acordeon, singurul păcat
pe care îl știm; și curând Jameson a apărut.
Am ars una pe spate și la cea de-a treia
ea și-a pus mâna pe a mea, precum un șervețel...

Mai târziu, am prins acele gemete scăzute din cortul Joanei
și al lui Michael în care el s-a furișat în ea
precum (așa m-am gândit eu) o broască *a la* Bashō;⁴
acei pereți întunecoși și ondulați unde se concentra,
și-a ținut respirația, astfel că am pus în încurcătură cum
poate cineva să plece și niciunul să nu fie singur.

⁴ Aluzie la poezia "Broasca" a poetului japonez Matsuo Bashō (1644-1694). Matsuo Bashō este considerat ca fiind cel mai mare poet haiku, creațiile sale fiind cunoscute în întreaga lume (n. tr.).

The Words

*On Samuel Beckett's page in the Great
Book of Ireland*

It seems that from your quiet plot,
gin-clear, a voice maintains;
what struggles for expression past
four strikings-out, your final scrawl
and what the language means,
is nothing: a kind of simple
genius touch, a gallows knot
that's rendered in this home-not-home
to silence, lint, occasion, dust.

We will repeat your *Au contraire*:
unmist the glass; turn back the tape;
restart the heart – until your stroke
cleanly reveals from studies deep
as yours, one item more
that loosens to the shape we like:
the fledgling and the failing hands
still better in their failure,
moving through pure silence

where now Belacqua who atones
unbothered on his ledge,
or even the skinheaded
modern of Autolycus, may,
no matter how refined or raw,
still demonstrate *noblesse oblige*
while clutching the shortest straw.
You almost want to say, Be dead,
lie back down in your bones.

Cuvintele

*Pe pagina lui Samuel Beckett în Marea Carte a Irlandei*⁵

Se pare că din intriga ta liniștită,
se menține o voce clară precum ginul;
ceea ce se luptă pentru trecutul de expresie
patru rebuturi, mâzgăleala ta finală
și ceea ce limbajul înseamnă,
este nimic: un soi de
atingere de geniu simplă, un nod de spânzurătoare
care este interpretat în această casă care nu e acasă
pentru a tăcea, scamă, ocazie, praf.

Vom repeta *Au contraire* al tău:
curăță sticla; derulează banda;
repornește inima – până când atacul tău
se dezvăluie clar din adâncul studiilor
ca fiind al tău, un element în plus
care se slăbește către forma care ne place:
măinile de pasăre tânără și care dau greș
încă mai bune în eșecul lor,
mișcându-se prin liniște pură

unde acum Belacqua care ispășește
nestingherit pe tăpșanul său,
sau chiar și cel ras în cap
versiunea modernă a lui Autolycus, ar putea,
indiferent de cât de rafinat sau crud,
încă să demonstreze că *noblesse oblige*
în timp ce apucă cel mai scurt pai.
Mai că vrei să spui, Fii mort,
întinde-te pe spate în oasele tale.

⁵ *Marea Carte a Irlandei*, o galerie și o antologie de artă și poezie modernă irlandeză, este un proiect care a început în 1989. Cartea a fost publicată în 1991 iar în 2013 a fost achiziționată de Universitatea din Cork (n. tr.).

Edward O'Dwyer

traducerea de / translation
by: **Elena Daniela Radu**

Edward O'Dwyer (b. 1984) is from Limerick City, Ireland. His poems have been published in journals and

anthologies throughout the world, including *The Forward Book of Poetry* (2015). His work has been shortlisted for a Hennessy Award and the Desmond O'Grady Prize, among others, and been nominated for Forward, Pushcart and Best of the Web Prizes. In 2010, he participated in Poetry Ireland's Introductions Series, and edited the anthology *Sextet* for Revival Press, the follow-up to which is due in winter, 2016. In 2012 he represented Ireland at Poesiefestival, Berlin, for their European 'renshi' project. In 2014, Salmon Poetry published his first full collection, *The Rain on Cruise's Street*, the follow-up to which is due in spring 2017. His national school, Scoil Ide, celebrating their 50th anniversary in 2015, honoured him by committing his poem, 'Poem for Someone of No Particular Importance', to a plaque, which was unveiled and is displayed in the school's outdoor classroom. Also in 2015, artist Carmel Doherty interpreted his poem, 'Texting God', for a collaborative writer/artist exhibition at Ennis Book Festival. He is on the committee of Cuisle Limerick City International Poetry Festival.

Edward O'Dwyer s-a născut în oraşul Limerick din Irlanda. Poeziile sale au fost publicate în reviste şi antologii din întreaga lume, cum ar fi, *The Forward Book of Poetry* în 2015. Opera sa a fost propusă pentru obţinerea Premiilor *Hennessy* şi *Desmond O'Grady*, printre altele, şi a fost nominalizată la Premiile *Forward, Pushcart and Best of the Web*. În 2010, poetul a participat la *Seria introductivă de poezie irlandeză* şi a

editat antologia intitulată *Sextet* pentru *Editura Revival Press*, continuarea fiind programată în iarna anului 2016. În 2012 poetul Edward O'Dwyer a reprezentat Irlanda la *Poesiefestival* în Berlin, cu proiectul european *renshi*. În 2014, *Editura Salmon Poetry* i-a publicat prima colecție completă intitulată *Ploaia pe strada lui Cruise*, continuarea urmând să apară în primăvara anului 2017. Școala sa națională, *Scoil Ide*, a sărbătorit 50 de ani de la înființare în 2015 și l-a onorat gravând o placă pentru poemul său, *Poem pentru cineva care nu este atât de deosebit*, care a fost dezvelită și expusă în holul exterior al școlii. De asemenea, în 2015, artista plastică Carmel Doherty a pictat un tablou pentru poezia compusă de Edward O'Dwyer și intitulată, *Trimițând mesaje pe telefon lui Dumnezeu*, pentru expoziția de compoziție scriitor/artist plastic la *Festivalul Ennis Book*. Poetul este membru al comitetului de organizare a *Festivalului Internațional de Poezie Cuisle din orașul Limerick*.

Fáilte

Nadine, our four-year-old daughter,
has more Irish than any of them,
but they try out their few words on us,
and mispronounce them.

We're Irish, the family of Yanks tell us.
Oh, we say, and leave it at that.

Fáilte, Nadine says to the man
in baggy jeans and a massive chequered shirt.

He is definitely a gun owner.
He has the red, whiskery face
of a man who enjoys his dinner that much more
if he has killed it himself.

Fáilte, her little voice as soft as a *póg*,
soft as the good rain,
our summer rain.

There is none of our accusatory ways in her,
none of our time-bought cynicism.
Capitalism, Bush, Guantanamo mean nothing to her.

She isn't thinking about the guns this man owns,
the kinds of guns teenagers buy
at WALMART stores before they carry out
a massacre at their high-school.

She says it again, a little louder this time.
Fáilte, and this time he hears her.

He takes in the word.
He chews the word, and rolls it around
in his neo-imperial mouth, tastes it.

Fáilte, he says back to her
with a slow, torturous drawl,

stretching the syllables to their breaking point,
like they are his prisoners now,
and they will tell him what they know.

Bine ai venit!

Nadine, fiica noastră de patru ani,
este mai irlandeză decât oricare dintre ei,
cei care încearcă să ne spună câteva cuvinte pe care le-au învățat,
dar le rostesc greșit.

Suntem irlandezi, ne spune familia de yanchei.
Ooo, răspundem noi, și nu mai adăugăm nimic.

Bine ai venit! îi spune Nadine omului
în blugi largi și cămașă enormă în carouri.

El poartă sigur armă.
Are chipul roșu, aprins de whiskey,
al unui om care preferă cina,
pe care a ucis-o chiar el.

Bine ai venit! Vocea ei micuță este delicată ca un *sărut*,
mătăsoasă ca o ploaie plăcută,
ploaia noastră de vară.

Ea nu învinovățește niciodată pe nimeni ca noi și
nici nu ne moștenește cinismul pe care l-am căpătat cu timpul.
Nu o interesează capitalismul, Bush și nici Guantanamo.

Nu știe de armele de foc ale acestui om,
de armele pe care le cumpără adolescenții de obicei,
de la magazinele WALMART, înainte de a porni
masacrul la liceul lor.

Ea îi spune din nou, mai tare de această dată,
Bine ai venit! Iar, de această dată, el o aude.

El înțelege rostul acestor cuvinte.
Le rumegă și le rostogolește

în gura lui neo-imperială, le degustă.

Bine ai venit! îi răspunde el
cu un târăgănat încet și chinuitor,

prelungind vocalele aproape să le frângă,
părând că le ține prizoniere pe moment,
pentru ca ele să îi destăinuie tot ce știu.

Just By Chance

This is the place we have been coming to since,
this is the hour, and yet just by chance

that the stars were out that first night, and their light, just by chance,
glittering on the Shannon's lurching surface,

a near-full moon suspended over the centre of Thomond Bridge
just by chance of where we were stood on the quay.

And just by chance it was the most brittle silence
with which we had no words to shatter

did I think to remove my coat and place it over your shoulders,
brushed your neck with my fingers just by chance of how they shook.

Then, surely, it was just by chance of the way of the tide
that a pair of swans came floating out from the bridge's far side

towards us, and so I learned that swans mate for life
just by chance you'd read it somewhere once, but couldn't remember
where.

As though just by chance you said that did it occur to me then
I may never have a better opportunity

to kiss you than there and then, that average Wednesday
Limerick was the most romantic place ever and just by chance.

And so gently turning you round to face me,
just by chance of the arbitrary direction of a convenient wind

your russet hair all blown back and so, just by chance,
the whole of your beautiful face staring back at me,

we kissed our first kiss in that unlikeliest of ways
sometimes things happen so perfectly and yet just by chance.

Din pură întâmplare

Acesta este locul unde tot venim de atunci,
acesta este, din pură întâmplare, ceasul

în care stelele au răsărit în acea primă noapte, iar lumina lor strălucea,
din pură întâmplare, pe chipul lui Shannon, ascuns în umbră,

o lună aproape-plină, suspendată deasupra mijlocului Podului
Thomond,
unde noi stăteam pe chei, din pură întâmplare.

Și, tot din pură întâmplare, se așternuse o liniște atât de fragilă,
cum nu avusesem niciodată ocazia să o sfărâăm prin cuvinte,

la fel precum mă gândisem să îmi iau haina și să o pun pe umerii tăi,
atingându-ți gâtul cu degetele care, tot din pură întâmplare, tot mai
tremurau.

Și, era desigur, tot pură întâmplare, când fluxul
a îndemnat două lebede să plutească înspre noi, în trecerea lor pe sub
marginea

de dincolo a podului, și astfel am aflat că lebedele își aleg perechea pe
viață;
tu ai citit acest lucru undeva, tot din pură întâmplare, dar nu îți mai
amintești unde.

Parcă, tot din întâmplare, ai spus că mi-ar fi trecut prin minte atunci
că s-ar putea să nu mai am o ocazie atât de bună

să te sărut imediat, pe loc, în ziua aceea obișnuită de miercuri,
în orașul Limerick, cel mai romantic loc din lume și tot din pură
întâmplare.

Și, în timp ce îți întorceai încet fața înspre mine,

din întâmplare, vântul mi-a venit în ajutor bătând dintr-o direcție
oarecare

și ți-a răvășit părul pe spate și în toate părțile și, din întâmplare,
fiind cu fața ta frumoasă întoarsă spre mine, mă priveai în ochi,

și ne-am sărutat pentru prima oară, așa cum nu ne așteptăm
să se desfășoare lucrurile uneori perfect sau din întâmplare.

The Death of Sean Bean

"Stop killing Sean Bean!!!"

- Youtube comment on Sean Bean death reel

Today you'll go to the cinema,
leave at a loss to explain why
you live in a world where,
even in a movie, Sean Bean always dies.
Like last time, all the heroic promise
insinuated by a few generous,
never overblown moments
snuffed out
to leave you disillusioned,
in a state of existential crisis.
You'll leave the hall
and know once more,
a collective knowing,
silently shared by everyone
filing towards the exits,
that the world doesn't make sense.
That is the import
of Sean Bean's scripted death,
make no mistake about that.
Knowing that the world is a place where
the Sean Beans don't live,
not anymore, anyway – if ever they did –
and knowing that they should,
that the Sean Beans of the world
should always be its future.
On that silver screen of your dreams
he does the impossible
with seeming ease,
the outrageous unthinkable,
the world-with-sense thing,
defies the script at every turn
with his brilliant survival.

There, his pocket edition of Yeats
always stops the bullet
before it kisses flesh,
and you know as the credits play
over Sean Bean
facing such a beautiful sunset
that everything makes sense for it,
all is right with the world;
that the sun will rise again many times;
that the best days are ahead.

Moartea lui Sean Bean

„Nu-l mai ucideți pe Sean Bean!!!”

- Comentariu aflat pe site-ul *Youtube* privind șirul de morți al actorului Sean Bean în filme

Astăzi mergeți la cinema,
și nu reușim să vă explicăm de ce
trăiți într-o lume în care,
fie numai și în filme, Sean Bean moare întotdeauna.
Precum data trecută, toate faptele de eroism promise,
sugerate de câteva scene,
antrenante și deloc exagerate,
vă dezumflă
și rămâneți dezamăgiți,
ca într-o stare de criză existențială.
Ieșiți din sală
aflând încă o dată,
precum o cunoaștere colectivă,
un acord tăcut, știut de toți
cei care se îndreaptă în șir înspre ieșire,
că lumea nu are noimă.
Aceasta este, fără nici o îndoială,
însemnătatea morților din scenariile
lui Sean Bean.
Știind că lumea este un loc unde
cei precum Sean Bean nu supraviețuiesc,
nu mai supraviețuiesc, cel puțin – dacă au supraviețuit vreodată –
și, mai știind că ar fi bine
să fie întotdeauna viitorul ei,
acești Sean Bean-i ai lumii.
Pe ecranul argintiu al visurilor tale,
el reușește imposibilul,
aparent fără niciun efort,
inimaginabilul extrem,
acela, în care lumea are noimă,
sfidează scenariul la fiecare pas,

salvându-se genial de fiecare dată.
Acolo, ediția lui de buzunar cu versurile lui Yeats
oprește întotdeauna gloanțele,
înainte de a-i săruta trupul,
și mai știi, în vreme ce se derulează genericul
și se suprapune peste chipul lui Sean Bean,
care privește un răsărit minunat,
că toate au noimă pe lume;
totul este bine în lume;
soarele va răsări din nou încă multe zile de acum încolo,
iar cele mai bune zile de-abia de acum încolo vor urma.

Eileen Sheehan

traducerea de / translation by:
Oana Lungu

Eileen Sheehan is from Scartaglin, now living in Killarney, County Kerry. Her collections are ***Song of the Midnight Fox*** and ***Down the Sunlit Hall*** (Doghouse Books). Anthology publications include ***The Poetry of Sex*** (Ed Sophie Hannah/ Penguin/ Viking); ***The Watchful Heart: A New Generation of Irish Poets*** (Ed Joan McBreen/Salmon Poetry), and ***TEXT: A Transition Year English Reader*** (Ed Niall MacMonagle/ Celtic Press). She has worked as Poet in Residence with Limerick County Council Arts Office. She is featured on Poetry International Web's Irish section. Her third collection, ***The Narrow Place of Souls***, is forthcoming.

Eileen Sheehan este din Scartaglin, iar acum locuiește în Killarney, Districtul Kerry. Colecțiile ei sunt ***Song of the Midnight Fox (Cântecul Vulpiei Nocturne)*** și ***Down the Sunlit Hall (Pe Holul Luminat de Soare)*** (Doghouse Books). Publicațiile antologice includ ***The Poetry of Sex (Poezia Sexului)*** (Ed Sophie Hannah/ Penguin/ Viking); ***The Watchful Heart: A New Generation of Irish Poets (Inima Neadormită: O Nouă Generație de Poeți Irlandezi)*** (Ed Joan McBreen/Salmon Poetry), și ***TEXT: A Transition Year English Reader (Cititorul Englez al Anului de Tranziție)*** (Ed Niall MacMonagle/Celtic Press). A lucrat de asemenea ca Poet Rezident cu Biroul Consiliului de Artă al Districtului Limerick. Apare în secțiunea irlandeză a Poetry International Web. A treia sa colecție, ***The Narrow Place of Souls (Locul Strâmt al Sufletului)***, este în curs de apariție.

What the Old Woman Said

I will tell you this. There was a garden by the pump. Fallow land given me.

My father built flowerbeds. Offshoots of paths. Geometric patterns. Cuttings. Bulbs from my mother. The texture of earth. Stone. The smell of water. I could grow anything.

I will tell you this. There was a pond. Wrinkles of mud. Pups that were drowned there.

Dragged to the bank. Sacksful slit open. Way beyond saving. Names that I gave them. Returned to the water. Each small splash. Spirals expanding. My own face rippling.

I will tell you this. There was a Heron. Constant. Returning.

Stilt-leg. Growing above water. Curtain of willows. Everything still. A crowning of feathers. Inflections of music. Nothing was moving.

I will tell you this. There were meadows. Light. Nectar from clover.

More flowers than I could name. Armfuls I carried. Stems that I split. Smelling of summer. Chains on my neck. Ankles. The bones of my wrists. Knowing nothing.

I will tell you this. There was a boy. Eyes like the sky.

Eyes like my father's. Children imagined. Rooms that were borrowed. Rooms that were painted. Stories invented. Histories. Futures. We knew everything.

I will tell you this. There was a man. Veins under skin.

Bones. Barely there. His stuttered breathing. Green light on a screen. Intermittent beeping. False light. False music. Someone was dying.

I will tell you this. I had seen his face on the shroud.

Running and bleeding. Wounds on his hands. Pictures on glass. Coloured and leaded.

Faces on statues. A cross through his heart. Light always fading.

I will tell you this. There was a room. White. A white plate on the table.
A man at the table. Notes in his voice. A tune that I knew.
Beauty in the movements of his face. His arms. Frisson of wings.
Touch. Touch me. But he already had. I had forgotten everything.

I will tell you this. Some days are unbearable. Horizontal planes.
Moment to moment. Each long tick. I have been lonely.
Last night; a dream of a heron. The span of his wings.
Sounding through air. *Listen Listen I am disappearing*

First published in The Rialto (editor Michael Mackmin). Published on Poetry International Web. From the collection Song of the Midnight Fox (Doghouse Books)

Ce a Spus Bătrâna

O să vă spun ceva. Era o grădină lângă cișmea. Pământ necultivat mi-a fost dat.

Tatăl meu făcea straturi de flori. Ramificații de alei. Modele geometrice. Tăieturi. Bulbi de la mama. Textura pământului. Pietre. Mireasma apei. Puteam să cultiv orice.

O să vă spun ceva. Era un lac mic. Cute de noroi. Acolo erau înecați cățelușii.

Târâți spre mal. Sacii se deschideau. Dincolo de orice scăpare. Le dădeam nume. Dați pe apă. Fiecare mic pleoscăit. Spiralele se întindeau. Propriul meu chip făcea vălurele.

O să vă spun ceva. Era un bătlan. Statornic. Se-ntorcea. Cu picioare lungi. Creștea deasupra apei. Perdele de sălcii. Totul era nemișcat. O încununare de pene. Inflexiunile muzicii. Nimic nu se mișca.

O să vă spun ceva. Erau pajiști. Lumină. Nectar din trifoi. Mai multe flori decât le-aș putea spune pe nume. Le căram cu brațele pline. Desfăceam tulpinele. Miroseau a vară. Lanțuri la gâtul meu. La glezne. La oasele încheieturilor mâinilor mele. Nu știam nimic.

O să vă spun ceva. Era un băiat. Cu ochii precum cerul. Cu ochii precum ai tatei. Copii imaginați. Camere care erau împrumutate. Camere care erau vopsite. Povești inventate. Istorii. Viitor. Noi știam totul.

O să vă spun ceva. Era un om. Cu vene pe sub piele. Oase. De-abia dacă erau acolo. Cu respirația tremurată. Lumină verde pe un ecran. Sunete intermitente. Lumină falsă. Muzică falsă. Cineva murea.

O să vă spun ceva. I-am văzut chipul pe giulgiu.
Fugind și sângerând. Avea răni la mâini.
Picturi pe sticlă. Colorată și plumbuită.
Chipuri pe statui. O cruce prin inima lui. Lumina care slăbea mereu.

O să vă spun ceva. Era o cameră. Albă. O farfurie albă pe masă.
Un om la masă. Cu note în voce. O melodie pe care-o știam.
Avea frumusețe în mișcările chipului său. Brațele sale. Freamăt de aripi.
Atinge. Atinge-mă. Dar el o făcuse deja. Uitasem tot.

O să vă spun ceva. Unele zile sunt insuportabile. Planuri orizontale.
Clipă de clipă. Fiecare ticăit lung. Am fost singură.
Azi-noapte; am visat un bătlan. Întinderea aripilor lui.
Se auzeau prin aer. *Ascultă. Ascultă Eu dispar*

*Publicată pentru prima oară în The Rialto (redactor Michael Mackmin).
Publicată pe Poetry International Web (Pagina Internațională a Poeziei).
Din colecția Cântecul Vulpilor Nocturne (Doghouse Books)*

his former occupation

before my love
became my love
he was a housebreaker

dressed always in black
moving on the edge of
vision, the edges of gardens,
the narrow spaces between houses

a master of stealth,
of silence, climbing upwards
in search of treasure

occasionally women caught a glimpse of him
at their windows, imagined
they dreamed him, floated for days in
the clear green pool they made of him,
others woke to a musky scent in their rooms
objects displaced on their
bedside tables, trinkets gone missing

once a woman surprised him
as he poked his head above the sill
of her open window, with
a sideways kick from
her high-heeled boot she sent him
sprawling backwards,
downwards into shrubbery: this episode, she kept it
to recount at dinner parties with herself as the
heroine in her own story

and all the while he lay there
unconscious, wild goats came down from the
mountains and ate the grasses that
smothered him, the trees were kind

Eileen Sheehan *translation by: Oana Lungu*

sending leaves to cover him, snows came and
his skin grew white

later, that's where I found him surrounded
by roses, honeybees exiting his mouth,
he walked home with me and didn't
stop talking as gold spilled from every
pocket in his coat: before my love

became my love, he was a housebreaker
and is not like other men.

*First published in Connections (poetry editor Michael Curtis)
From the collection Down The Sunlit Hall (Doghouse Books)*

fosta lui ocupație

înainte ca iubitul meu
să fie iubitul meu
era spărgător de case

îmbrăcat mereu în negru
mișcându-se așa încât să nu fie
văzut, la marginile grădinilor,
în spațiile-nguste dintre case

maestru-al furișatului
al tăcerii, urcând
în căutarea comorii

ocazional femeile-l zăreau
de la ferestrele lor, își imaginau
visau la el, pluteau cu zilele în
lacul verde și limpede pe care-l făceau pentru el,
altele erau trezite de miros de mosc în camerele lor
obiecte mutate din loc pe
noptierele lor, podoabe dispărute

odată o femeie l-a surprins
cum își ȳtea capul deasupra pervazului
ferestrei sale deschise, cu
cu o lovitură laterală cu
cizma ei cu toc ȳnalt l-a trimis
rostogolindu-se-ndărăt,
jos ȳn tufăriș: acest episod l-a păstrat
ca să-l spună la dineuri cu ea ȳnsăși ca
o eroină-n propria-i poveste

și-n tot timpul cât el zăcea acolo
inconștient, capre sălbatice-au coborât din
munți și-au mâncat iarba
care-l sufoca, iar copacii erau amabili

să-i trimită frunze să-l acopere, zăpezile-au venit
iar pielea i se făcu albă

mai târziu, l-am găsit acolo-nconjurat
de trandafiri, albine îi ieșeau din gură,
a mers acasă cu mine și nu
nu se oprea din vorbit pe când aurul îi cădea
din fiecare buzunar al hainei: înainte ca iubitul meu

să fie iubitul meu, era spărgător de case
și nu-i ca ceilalți bărbați.

Publicată pentru prima oară în Connections (editor de poezie Michael Curtis)

Din colecția Pe Holul Luminat de Soare (Doghouse Books)

My Father, Long Dead

My father, long dead,
has become air

Become scent
of pipe smoke, of turf smoke, of resin

Become light
and shade on the river

Become foxglove,
buttercup, tree bark

Become corncrake
lost from the meadow

Become silence,
places of calm

Become badger at dusk,
deer in the thicket

Become grass
on the road to the castle

Become mist
on the turret

Become dark-haired hero in a story
written by a dark-haired child

first published in The Irish Times (poetry editor Gerard Smyth)

Tatăl meu, s-a dus demult

tatăl meu, s-a dus demult
s-a preschimbat în aer

s-a preschimbat în aromă
de fum de pipă, de fum de iarbă, de rășină

s-a preschimbat în lumină
și în umbră peste râu

s-a preschimbat în degețel roșu,
în piciorul cocoșului, în scoarță de copac

s-a preschimbat în cristel de câmp
pierdut de pe pajiște

s-a preschimbat în tăcere,
în locuri liniștite

s-a preschimbat într-un bursuc la asfințit,
într-o căprioară-n crâng

s-a preschimbat în iarba
de pe drumul spre castel

s-a preschimbat în ceața
de pe turn

s-a preschimbat în eroul cu păr negru dintr-o poveste
scrisă de-un copil cu păr negru

publicată pentru prima oară în The Irish Times (editor de poezie Gerard Smyth)

Eleanor Hooker

traducerea de / translation by:
dr. Isabel Lazăr

Eleanor Hooker's debut poetry collection, *The Shadow Owner's Companion* (Dedalus Press) was one of four collections shortlisted for the Strong/Shine Award, for Best First Irish Collection 2012. Her second poetry collection, *A Tug of Blue* is forthcoming from Dedalus in 2016.

Her poetry has been nominated for a Pushcart Prize (2014) and translated into Polish. Her poetry has been published in literary journals internationally, including: *Poetry Ireland Review*, *POETRY* (Chicago), *Agenda Poetry* (London), *The Stinging Fly*, *The SHOP*, *The Moth*, *The Irish Times*, *POEM: International English Language Quarterly* and *Cyphersand* and has been featured on RTÉ Radio One.

She was awarded 1st Prize in the 2015 Bare Fiction Flash Fiction Prize (UK). Her story will be published in the Spring 2016 issue of *Bare Fiction*. Her short fiction has recently been published in *The Woven Tale Press* and *Banshee*.

She holds an BA (Hons 1st) from the Open University, an MA in Cultural History from the University of Northumbria (Hons) and an MPhil in Creative Writing (Distinction) from Trinity College, Dublin. Trained as a nurse and midwife, Eleanor is currently a helm and Press Officer for the Lough Derg RNLi Lifeboat. For more, please visit eleanorhooker.com

Colecția de poezii de debut a autoarei **Eleanor Hooker**, *The Shadow Owner's Companion* (Dedalus Press), a fost una dintre cele patru colecții nominalizate la premiul Strong/Shine Award, pentru Cea mai bună colecție de debut irlandeză în 2012. Cea de-a doua colecție a sa, *A Tug of Blue*, este programată să fie publicată de Dedalus în 2016.

Poeziile sale au fost nominalizate pentru premiul Pushcart (2014) și au fost traduse în poloneză. Poeziile sale au fost publicate în gazete literare internaționale, printre care: *Poetry Ireland Review*, *POETRY* (Chicago), *Agenda Poetry* (Londra), *The Stinging Fly*, *The SHOp*, *The Moth*, *The Irish Times*, *POEM: International English Language Quarterly* și *Cyphers* și au fost transmise la RTÉ Radio One.

A primit premiul I la ediția din 2015 a concursului Bare Fiction Flash Fiction Prize (Marea Britanie). Povestirea sa va fi publicată în ediția de primăvară 2016 a *Bare Fiction*. Nuvela sa a apărut recent în publicațiile *The Woven Tale Press* și *Banshee*.

Deține titlul de licențiat (șefă de promoție) acordat de Open University, a absolvit Masteratul în Istorie Culturală la University of Northumbria (șefă de promoție) și un Masterat în Filologie – Scriere Creativă (cu distincție) la Trinity College, Dublin. De profesie asistentă medicală și moașă, Eleanor este în prezent cârmaci și ofițer de presă la serviciul de bărci de salvare Lough Derg RNLI. Pentru mai multe informații, vă rugăm vizitați eleanorhooker.com

Insight

i.m. Michael Hartnett

And just because the stand of oaks was blind
she gave them eyes; iridescent glow stones
from fathomless seas. And once inclined
to hold the sky with seasoned hands grown
out of touch, they cupped the light, dappled
it for shadows and for shade. Now in sight

of things they know the shape of, they grapple
with her lonely walks on moonless nights.
They whisper to each other, 'even the sky is alone tonight'.
She presses her eyes to their eyes and inside their world
she finds you there, naked surgeon, a light
by your well, your body unfurled
as the stars flow through you, to trace
your hopeful song, so 'music is heard in space'.

Intuiție

i.m. Michael Hartnett

Și numai pentru că rândul de stejari era orb
ea le-a dat ochi; pietre cu strălucire irizantă
de la mări fără fund. Și odată inclinate
pentru a susține cerul cu mâini pricepute își pierd
dibăcia, în formă de ceașcă au prins lumina, au acoperit-o
cu stropi împotriva umbrelor și a formei. Acum, zărind

lucrurile, le cunosc forma, se bat cu plimbările ei în nopțile fără lună.
Își șoptesc unul altuia, „chiar și cerul este singur astă seară”.
Își ținută ochii în ochii lor și înăuntrul lumii lor
te găsește pe tine, chirurg gol, o lumină
lângă izvorul tău, trupul tău desfășurat
precum stelele care mișună prin tine, pentru a da de urma
cântecului tău plin de speranță, astfel „muzica este auzită în spațiu”.

Singing Ice

Across the rigid icescape they heave
and haul colossal cables to the shadows
on the opposite shore. We shudder at the echoing
crack and coil of tensile steel on the cold lid of winter.

Back and forth the spectres murmur.
We hear them hum the hymns of the dead;
ceremonial chants that rise and fall for hours,
that gathering volume, resonate like breathless

air across empty glass. We venture out a foot or so.
beneath us air-sharks drop and dive through
slivers of thickening water, then rise to slam
the frozen under-surface. They tear long rips

that roar along the night, tracking us and splitting
the marbled floor at our feet. The percussions
petrify the living and the dead sing on.

Cântând Gheața

Peste peisajul rigid de gheață ei ridică
și trag cabluri colosale către umbrele
de pe malul opus. Ne cutremurăm la ecoul
făcut de crăpatul și înlănțuirea extensiilor de oțel pe pojghița rece a
iernii.

Înainte și înapoi spectrele murmură.
Le auzim cum fredonează imnurile morții;
psalmuri ceremoniale care se înalță și coboară ore întregi,
acel volum care se adună, se aude precum aerul respirat

peste pahare goale. Ne aventurăm aproximativ un metru.
sub noi rechini de aer cad și se scufundă prin

așchii de apă care se îngroașă, apoi se ridică pentru a plesni
suprafața de dedesubt înghețată. Apoi se rup fâșii lungi

care rag în timpul nopții, dându-ne de urmă și despicând
podeaua de marmură de la picioarele noastre. Percuțiile
pietrifică ființa și morții continuă să cânte.

Mirrored

She visited again last night, no pike this time.
She was singing too. Her song is the sound of a heavy body
Dragging itself, deadly, up the stairs. Her malady
not too dissimilar to that thud-thump heartbeat
In my ears. She brought mirrors into my mind
and in my mind she filled the mirrors with crows,
huge-beaked, hungry crows. That fed. And though
I couldn't move, I kept my eyes open,
I wasn't frightened; I knew sooner or later I'd wake,
And she would have to leave with her mirrors and her crows,
Leaving my pulse behind.

Reflectat

M-a vizitat din nou aseară, fără nicio barieră de această dată.
Cânta, de asemenea. Cântecul ei este sunetul unui trup greoi
Care se trage pe sine, mortal, pe scări în sus. Boala sa
nu foarte diferită de bătăile inimii precum bătaia făcută de degetul
mare
În urechile mele. Mi-a adus oglinzi în mintea mea
Iar în mintea mea a umplut oglinzile cu corbi,
corbi cu ciocuri imense, înfometați. Care se hrăneau. Și deși
nu mă puteam mișca, mi-am ținut ochii deschiși,
Nu îmi era frică; știam că mai devreme sau mai târziu aveam să mă
trezesc,
Și ea ar fi plecat cu oglinzile și corbii săi,
Lăsându-mi pulsul în urmă.

Eugene O'Connell

traducerea de /
translation by: **Elena
Daniela Radu**

Eugene O' Connell has written two collections of poems. *One Clear Call* (Bradshaw Books) and *Diviner* (Three Spires Press). He translated Guntar Godins, Latvian poet, for Cork European City of Culture. He has been invited to read as part of the Irish delegation to world expo in Shanghai and Imram, Culture Ireland tour of the United States. He has edited an anthology of Irish Poetry on the theme of Vision to be published by Dedalus Press in September 2016. A new collection of his poems is forthcoming.

Eugene O' Connell a scris două colecții de poezie, intitulate: *One Clear Call* publicată la *Editura Bradshaw Books* și *Diviner* publicată la *Editura Three Spires Press*. A tradus poezii de poetul leton Guntar Godins pentru *Orașul Cork desemnat Capitala Culturală Europeană*. Poetul Eugene O' Connell a fost invitat să lectureze lucrări în calitate de membru al delegației irlandeze la Expoziția Mondială de la Shanghai, IMRAM (Festivalul de literatură de limbă irlandeză) și *Turneul culturii irlandeze în Statele Unite*. A editat o antologie de poezie irlandeză cu tema: *Viziunea*, care va fi publicată la *Editura Dedalus Press* în septembrie 2016 și are o nouă colecție de poezie care urmează a fi publicată în curând.

Beetle

in memory of my father

In far town lands they recognised
The bluster of that Volkswagen
Told of how they read the time
By the sound of the engine's labour
Up the Veins before it settled
For the run in to Boherbue.

And talked of course, about the hours
He idled in the pubs, noticed how
Wrong footed he was by the sun,
That had moved since he went in,
Cute enough though to have the car
Faced for the back road home.

Where'd he'd go in before the Volks
Had time to settle, before the oils
Seeping into the sump, plip, plop,
Sounded so loud you'd think that
The quiet of the house and the fields
About had never been disturbed.

Cărăbușul

În amintirea tatălui meu

În orășelul din ținuturile îndepărtate, ei au recunoscut
Ratureile aceluia Volkswagen
Care le-a spus cum să înțeleagă timpurile,
Citind sunetul osteneții motorului,
Care pompa uleiul prin venele sale înainte de a porni
Pe drumul către Boherbue.

Și am tăifăsuit despre orele
În care el trândăvea la cârciumă, remarcând
Faptul că fusese prins pe picior greșit de către soarele
Care se mișcase de când intrase el și
Totodată era tare la-ndemână că mașina
Era parcată în direcția drumului de întoarcere acasă.

Despre unde s-ar duce el înainte ca Volks-ul
Să aibă timp să se odihnească, înainte ca uleiul
Scurs în baia de ulei să ropotească și să vuiască,
Atât de asurzitor încât ai putea crede că
Liniștea casei și a câmpurilor
Din jur nu mai fusese niciodată astfel tulburată.

Rylane

I saw him once in the place of the rumour
of how he waited for a dead brother to step
off a bus, a place that had a weather of its
own, an atmosphere that clung to it like grief.
I didn't know him personally and now he's
gone can only guess at what possessed him
to sit all those years under a furze bush
that dripped on to his clothes. Maybe he
did know and didn't let on, since he had
no other interests, decided to play to the
gallery, ham it up for the prying eyes of
passengers who'd warmed to his notoriety.
The legend of the man who waited in the *back*
of beyond for a bus to bring his brother home.

Rylane

L-am zărit cândva în locul unde se zvonise că stă
așteptându-și un frate mort să coboare
din autobuz, într-un loc unde clima era așa cum
dorea ea și atmosfera se lipea de oraș precum aleanul.
Nu l-am cunoscut personal, iar acum
s-a dus, iar eu pot doar bănuî ce l-a îndemnat
să stea atâția ani sub o tufă de grozamă
a cărei sevă picura pe hainele lui. Poate nu
a știut și nici nu a vrut să dezvăluie nimic, pentru că
nu-l mai interesa și altceva; s-a hotărât să joace pentru
galerie, exagerând pentru ochii indiscreți ai
călătorilor pe care i-a însuflețit faima lui.
Legenda omului care a așteptat *în spatele*
de dincolo, un autobuz care să-i aducă fratele acasă.

Spectre

For S.O'H.

One hand rested on the window sill
Of her apartment on Stephen's Green,
The other one lifted to her mouth –
Sheila O'Hagan scans the footpath
For a familiar face among the crowd.
Ghost in the machine, no doubt in my mind
But that she saw me pass her window,
Though I had tilted my head deliberately
Away from her *framed figure* in the glass.
Being a lady, we both knew that whatever
Slight real or imagined occurred would not
Be spoken of again in whatever company
We found ourselves, that our eyes would
Still find each other across the room.

Spectrul

Dedicat lui S.O'H.

Cu o mână sprijinită pe pervazul ferestrei
Apartamentului ei aflat pe Stephen's Green,
Iar cu cealaltă mână ridicată –
Sheila O'Hagan scrutează aleea
Încercând să zărească un chip cunoscut în mulțime.
Spiritul din mașinărie, în mintea mea nu am nicio îndoială
Că m-a văzut trecând pe lângă fereastra ei,
Deși am plecat voit capul,
Pentru a nu fi zărit de *silueta ei înrămată* în geam.
Ea este o doamnă și de aceea știm foarte bine amândoi că orice
Scenă s-ar petrece, oricât de puțin reală sau imaginară ar fi ea,
Nu ar mai fi menționată vreodată de față cu
Cei prezenți, dar privirile noastre
Și-ar găsi drumul unele către celelalte în acea încăpere.

John W. Sexton

traducerea de / translation

by: **dr. Isabel Lazăr**

John W. Sexton is the author of five poetry collections, the most recent being *Petit Mal* (Revival Press, 2009) and *The Offspring of the Moon* (Salmon Poetry, 2013). His sixth collection, *Futures Pass*, is forthcoming from Salmon.

He also created and wrote *The Ivory Tower* for RTÉ Radio, which ran to over one hundred half-hour episodes from 1999 to 2002. Two novels based on the characters from this series have been published by the O'Brien Press: *The Johnny Coffin Diaries* and *Johnny Coffin School-Dazed*, which have been translated into both Italian and Serbian.

Under the ironic pseudonym of Sex W. Johnston he has recorded an album with legendary Stranglers frontman, Hugh Cornwell, entitled *Sons of Shiva*, which has been released on Track Records.

He is a past nominee for The Hennessy Literary Award and his poem *The Green Owl* won the Listowel Poetry Prize 2007. Also in 2007 he was awarded a Patrick and Katherine Kavanagh Fellowship in Poetry.

John W. Sexton este autorul a cinci colecții de poezie, cele mai recente fiind *Petit Mal* (Revival Press, 2009) și *The Offspring of the Moon* (Salmon Poetry, 2013). Cea de-a șasea colecție, *Futures Pass*, urmează să apară la Salmon.

Totodată, a creat și scris *The Ivory Tower* pentru RTÉ Radio, care a fost difuzat, între 1999 și 2002, timp de mai bine de o sută de episoade de jumătate de oră. Două romane bazate pe personajele din acest program au fost publicate de O'Brien Press: *The Johnny Coffin Diaries* și *Johnny Coffin School-Dazed*, care au fost traduse atât în italiană, cât și în sârbă.

Sub pseudonimul ironic Sex W. Johnston a înregistrat un album cu solistul legendarei trupe Stranglers, Hugh Cornwell, intitulat *Sons of Shiva*, care a fost lansat de Track Records.

A fost nominalizat în trecut pentru Premiul Literar The Hennessy și poezia sa *The Green Owl* a câștigat Premiul de Poezie Listowel, în 2007. Tot în 2007, a primit un grant Patrick and Katherine în domeniul poeziei.

The Blue-Skinned Witch

The blue-skinned witch is as dark as a sloe.
She stands on the wavering edge of shadows,
waiting for the innocent to wander
close to her place. They'll never see her, just
feel a cold rush of air touch their faces.
Then they're caught for good by the blue-skinned witch.

So confused they hardly know which is which,
they eat thistles for cabbage, bite a sloe
thinking it an apple. Watch their faces
next time you visit them in the shadows.
Deadened from eating bitter things, they just
sit there pulling faces, never wander

from the place they're trapped, will never wander
till the day they die. All the time the witch
will be preparing a bed for you, just
in case you decide to stay. Don't. One sloe
will fur your tongue for good, install shadows
forever inside your head; makes faces

at any fool who eats it. Makes faces
at the curious eaters who wonder
what one will taste like. They taste like shadows
which have been fermented for months. The witch
takes advantage of this fact, knows a sloe
will keep all those fools dull, sluggish. Not just

for a few months, but forever. Not just
forever, but as long as clocks have faces.
That's her favourite saying. *Clocks don't go slow*
in Eternity is another. No wonder
she catches fools. Who'd tell her for a witch,
this humorous old lady? The shadows

for starters; and the souls trapped in shadows.
This is not a world for the good or just.
For this world belongs to the blue-skinned witch.
No stamps in *her* stamp-album. Just faces.
So, next time be careful where you wander.
And, till the first frost, never eat a sloe.

Never tread on shadows, avoid faces
you don't know. Just be safe: *never* wander.
The blue-skinned witch is as dark as a sloe.

Vrăjitoarea cu pielea albastră

Vrăjitoarea cu pielea albastră este la fel de întunecată ca un târn.
Stă pe marginea șovăitoare a umbrelor,
așteptând ca inocentul să hoinărească
aproape de locul său. Nu o vor vedea niciodată, vor simți
numai o pală de aer rece atingându-le fețele.
Atunci sunt prinși de-a binelea de vrăjitoarea cu pielea albastră.

Atât de confuzi încât cu greu știu care-cum,
mănâncă ciulini în loc de varză, mușcă din târn
crezând că este un măr. Priviți-le fețele
următoarea dată când îi vizitați în umbre.
Amorțiți de la mâncat de lucruri amare, stau numai
acolo schimonosindu-și fețele, nu hoinăresc niciodată

din locul în care sunt captivi, nu vor hoinări niciodată
până în ziua în care vor muri. Mereu vrăjitoarea
va pregăti un pat pentru tine, în cazul
în care te hotărăști să stai. Nu o face. Un târn
îți va acoperi cu blană limba pentru totdeauna, va instala umbre
pentru totdeauna în capul tău; se strâmbă

la oricare prost care mănâncă. Se strâmbă
la mănăcioșii curioși care se întreabă
ce gust are fiecare. Au gust de umbre
care au fost fermentate luni întregi. Vrăjitoarea
profită de acest lucru, cunoaște un târn
care îi va ține pe toți acei proști nerozi, trândavi. Nu numai

pentru câteva luni, dar pentru totdeauna. Nu numai
pentru totdeauna, dar atâta timp cât ceasurile vor avea fețe.
Acela este cântecul ei preferat. *Ceasurile nu merg încet*
în Eternitate este altul. Nu-i de mirare
că prinde proști. Cine ar spune că este vrăjitoare,
această doamnă în vârstă cu simțul umorului? Umbrele

ca aperitive; și sufletele captive în umbre.
Aceasta nu este o lume pentru cei buni și corecți.
Pentru că această lume aparține vrăjitoarei cu pielea albastră.
Niciun timbru în albumul *ei* de timbre. Numai fețe.
Așadar, următoarea dată să fii cu băgare de seamă pe unde hoinărești.
Și, până la primul îngheț, niciodată să nu mănânci un târn.

Niciodată să nu calci pe umbre, să eviți fețele
pe care nu le cunoști. Să fii precaut numai: *niciodată* să nu hoinărești.
Vrăjitoarea cu pielea albastră este la fel de întunecată ca un târn.

The Green Owl

In class on Tuesday she draws a picture for Mrs Grey
and gets two gold stars. It's a picture of a house inside the moon
Inside the chimney of the house is a badger, his snout pointing up
and inside the walls of the house are mice running up and down
and she's drawn herself inside a fishbowl with a single goldfish
and she's wearing a dress that's covered in ladybirds
and the goldfish is kissing her kissing her

She brings the picture home with her and mammy pins it up
She's in her bed now looking at the picture through moonlight
Daddy's shouts move through the walls, tremble the carpet of her room
She gets out of bed and stands on the carpet to keep them down
Outside in the dark an owl says who

With half its face bright in the tall sky
the moon's face is half black like mammy's
Night by night she's been watching the moon bruising in the tall sky

On Wednesday for Mrs Grey she makes a green owl from plasticine
and gets two gold stars. The green owl has big goggles on
and its goggles catch and store moonlight,
and moonbeams can come from its eyes
Night by night she's going to watch
the moon's face heal in the tall bright sky
watch the moon's face become white like mammy's

On Thursday she falls asleep in class, her head resting on her desk
She dreams of the green owl and it carries her and mammy to the moon
It's lashing wet as they fly through the sky
and a train shouts who through the driving rain
and they come to a house with mice in the walls
and a badger breathes smoke through the chimney
and mammy puts her safely in a fishbowl
and a single goldfish kisses her kisses her
and Mrs Grey gives her two gold stars

Bufnița verde

În clasă marți ea desenează o imagine a Doamnei Grey
și primește două stele de aur. Este un desen a unei case dinăuntrul lunii
Înăuntrul hornului casei este un bursuc, botul său arătând în sus
și înăuntrul pereților casei sunt șoareci alergând în sus și-n jos
și s-a desenat pe ea însăși într-un acvariu cu un singur pește de aur
și ea poartă o rochie care este acoperită cu buburuze
iar peștele de aur o sărută o sărută

Ea aduce desenul acasă iar mami îl prinde cu bold
Ea este în patul său acum uitându-se la desen prin lumina lunii
Țipetele lui tati trec prin pereți, tremură covorul din camera sa
Se dă jos din pat și stă pe covor pentru a le ține
Afară în întuneric o bufniță spune bu-hu-hu

Cu jumătate de față luminată în înaltul cerului
fața lunii este pe jumătate neagră precum a mamei
Seară de seară a privit cum luna se învinețea în înaltul cerului

Miercuri pentru Doamna Grey face o bufniță verde din plastilină
și primește două stele de aur. Bufnița verde poartă niște ochelari fumurii
mari
și ochelarii săi fumurii prind și înmagazinează lumina lunii,
și razele lunii pot să vină din ochii ei
Noapte de noapte va veghea
cum fața lunii se vindecă în înaltul cerului luminos
va veghea cum fața lunii devine albă precum a mamei

Joi ațipește în clasă, capul ei odihnindu-se pe bancă
Visează bufnița verde și cum le duce pe ea și pe mami la lună
Umezeala le biciuiește pe măsură ce zboară prin cer
și un tren țipă bu-hu-hu prin ploaia pornită
și vin la o casă cu șoareci în pereți
și un bursuc suflă fum prin horn
și mami o pune în siguranță într-un acvariu
și un singur pește de aur o sărută o sărută
și Doamna Grey îi dă două stele de aur.

Sunlight

I rest on top of things, but am never
at rest. On the surface of lakes, the sea, even
the tepid water in a bucket, I am restless,
flittering about, always shifting. That's the way
I am when you look me in the face, anytime
you can bear to look. I've come a long way
and can never really stop, am travelling further
yet. Wives lie out on their lawns, relishing my
touch, while their husbands stew in their own
sweat. Only women know the secret of me: to
lie perfectly still and let me accumulate on their
skin. And all those wives are mine, all of them
sitting out patiently soaking me in, none of them
jealous that I have them all, darkening under me.

Lumina soarelui

Mă odihnesc deasupra lucrurilor, dar niciodată
nu am liniște. Pe suprafața lacurilor, a mării, chiar și pe
apa caldută dintr-o găleată, sunt neliniștit,
mutându-mă de colo-colo, mereu oscilând. Așa sunt
când mă privești în față, oricând
reziști să te uiți. Am bățut o cale lungă
și nu pot niciodată să mă opresc cu adevărat, călătoresc încă
mai departe. Neveste stau întinse afară pe peluzele lor, savurând
atingerea mea, în timp ce soții lor se înăbușă în propria
lor sudoare. Numai femeile îmi cunosc secretul: să stea
întinse perfect nemișcate și să mă lase pe mine să mă concentrez în
pielea lor. Și toate acele neveste sunt ale mele, toate
stând afară răbdătoare absorbindu-mă înăuntrul lor, niciuna dintre ele
geloasă că le am pe toate, înnegrindu-se sub mine.

Publishing History

John W. Sexton: *The Blue-Skinned Witch* first appeared in **Blackwater#1**, and is from the collection **Vortex**, published by Doghouse in 2005. *The Green Owl* won the **Listowel Poetry Prize 2007** and first appeared in **TheListowel Writers' Week Winners Anthology 2007**, and is from the collection **Petit Mal**, published by The Revival Press in 2009. *Sunlight* first appeared in **Revival Poetry Journal #13**, and is from the collection **The Offspring of the Moon**, published by Salmon Poetry in 2013.

Cronologia operelor publicate:

John W. Sexton: *Vrăjitoarea cu pielea albastră* a apărut pentru prima dată în **Blackwater**, primul număr și face parte din colecția **Vortex**, publicată de Doghouse în 2005. *Bufnița verde* a câștigat **Premiul de Poezie Listowel**, în 2007; a apărut pentru prima dată în **Antologia Săptămânii Scriitorilor Câștigători ai Premiului Listowel**, în 2007, și face parte din colecția **Petit Mal**, publicată de The Revival Press, în 2009. *Lumina soarelui* a apărut pentru prima dată în gazeta **Revival Poetry**, numărul 13 și face parte din colecția **The Offspring of the Moon**, publicată de Salmon Poetry, în 2013.

The photo is copyrighted to Monika Chmielarz

Leeanne Quinn

traducerea de / translation by: **dr.
Isabel Lazăr**

Leeanne Quinn was born in Drogheda. Her debut collection, *Before You*, was published in 2012 and was highly commended in the Forward Prize for Poetry 2013. Her poems have been widely anthologised with poems appearing in *Windharp: Poems of Ireland Since 1916* (Penguin, 2015), *Berryman's Fate: A Centenary Celebration in Verse* (Arlen, 2014), *If Ever You Go: A Map of Dublin in Poetry and Song* (Dedalus, 2014), *The Forward Book of Poetry 2013* (Faber, 2012), among others. Her work has also been published in a variety of magazines and journals including *The Irish Times*, *The Stinging Fly*, and *The SHOp* and broadcast on RTÉ Radio One. In 2012 she was the recipient of an Arts Council Bursary Award for Literature. She lives in Dublin.

Leeanne Quinn s-a născut la Drogheda. Colecția sa de debut, *Before You*, a fost publicată în 2012 și a fost îndelung lăudată la ediția din 2013 a Forward Prize for Poetry. Poeziile sale au apărut în numeroase antologii de poeme, printre care: *Windharp: Poems of Ireland Since 1916* (Penguin, 2015), *Berryman's Fate: A Centenary Celebration in Verse* (Arlen, 2014), *If Ever You Go: A Map of Dublin in Poetry and Song* (Dedalus, 2014), *The Forward Book of Poetry 2013* (Faber, 2012). Creațiile sale au fost, totodată, publicate în diferite reviste și gazete, printre care *The Irish Times*, *The Stinging Fly* și *The SHOp*, au fost transmise la RTÉ Radio One. În 2012, a fost premiată cu o bursă pentru literatură de Arts Council. Locuiește la Dublin.

Before You

It was all crimson or black anyway,
eyes opened or closed it looked good
out there, when things were still

beyond reach and no one had come
to warn you of your potential
like you were wood or stone, waiting

to be something made from wood or stone.
And the sun didn't need to be fixed
to a certain height or lowered

to a specific point, for you to be happy.
It was glamorous too, in the pre-emptive
stage, when you had gathered yourself

to yourself as if you were love or
simply something warmer
than your own skin. The air

was breathable then, it took from you
and was returned
unblemished, and with that, life

was in the wings. Beating a silent drum
before you, telling you this,
and this, and this.

Înainte ta

Totul era roșu aprins sau negru oricum,
cu ochii deschiși sau închiși arăta bine
acolo, când lucrurile erau încă

departe de a fi atinse și nimeni nu venise
să te avertizeze de potențialul tău
ca și cum ai fi fost lemn sau piatră, așteptând

să fii ceva făcut din lemn sau piatră.
Iar soarele nu avea nevoie să fie pus
la o anumită înălțime sau coborât

la un anumit punct, pentru ca tu să fii fericit.
Era totodată strălucitor, în faza de
pre-golire, când te-ai adunat pe tine

pentru tine însuși ca și când ai fi fost dragoste sau
pur și simplu ceva mai cald
ca propria ta piele. Aerul

era respirabil atunci, a luat din tine
și a fost înapoiat
nepătat, și cu aceea, viața

era pe aripi. Bătând o tobă tăcută
înainte ta, spunându-ți asta,
și asta, și asta.

The Impact

It is late evening when the shouts
of local boys and girls begin. Across this city
street they shoot footballs, bottle tops,
hot chips from the chip shop whose steadfast
neon light shines opposite my window,
more dependable than summer sun.
Car horns bleat intermittently, or tyres break
to a dead halt, and each time I look out
I expect to see some body flung
far from itself, broken to a new form—
but the cars only ever move on, trailing
coarse words that illicit appreciative roars.
As evening darkens and turns the windows
of vacant houses black, they gather under
the light of a lamppost, blow cigarette smoke
in fat rings that grow thin, imperfect halos.
As the smoke reaches a bouquet of flowers
tied above them on the lamppost,
I wonder if they know what misfortune
it marks—though wilting now, I often wake
to see them blooming. As they begin
move on, a small boy flicks
the butt of his cigarette at the windscreen
of an oncoming car, his parting gesture.
For a moment the embers flare
magnificently, a cheer goes up
in recognition of the boy, his daring,
the unexpected beauty of the impact.

Impactul

Este o după amiază târzie atunci când strigătele
băieților și fetelor din împrejurimi încep. De cealaltă parte a acestei
străzi a orașului aruncă cu mingi de fotbal, capace de sticle,
cu cartofi prăjiți fierbinți de la toneta a cărei lumină de neon
neclintită luminează de cealaltă parte a ferestrei mele,
mai de încredere decât soarele de vară.
Claxoanele mașinilor urlă neîncetat, sau cauciucurile scrâșnesc
la o oprire bruscă, și de fiecare dată când mă uit afară
mă aștept să văd un trup aruncat
departe de el însuși, mărunțit într-o nouă formă-
dar mașinile merg întotdeauna mai departe, târând
mai degrabă cuvinte aspre decât răgete de apreciere.
Pe măsură ce înserarea se lasă și transformă ferestrele
Caselor goale în negru, ei se adună sub
lumina unui stâlp de iluminat, suflă fumul unei țigări
în inele groase care se subțiază, devin cercuri imperfecte.
Pe măsură ce fumul ajunge la un buchet de flori
prins deasupra lor pe stâlpul de iluminat,
Mă întreb dacă știu ce ghinion
aduce-deși se ofilesc acum, deseori mă trezesc
pentru a le vedea înflorind. Pe măsură ce încep
să se îndepărteze, un băiat mic aruncă
mucul țigării sale în direcția parbrizului
unei mașini care se apropie, gestul său de plecare.
Pentru o clipă, tăciunele aprins pâlpaie
magnific, o salvă se înalță
în cinstea băiatului, îndrăzneala sa,
frumusețea neașteptată a impactului.

This is Where

You phone from another country,
I can't remember where or why
you're calling. I can't hear
what you're saying
until I soon realise
you're explaining yourself
or more specifically
your absence. Then my room
becomes another, familiar
yet far from where I should be.
A noise keeps coming,
a noise that makes me tense
my shoulders as if something
is about to fall on either
one of us. You crackle
on the other end of the line,
your voice changing into one
that isn't yours. And then
your body goes too, from
right before me, subdued
by the din that is all
of a sudden every where.
What city are you in,
I hear myself saying.
I almost know, I almost feel
the answer rise to my lips,
the word that will fix what
is broken here. I can't make
my mind reach it. I say your name
instead and suddenly
you're gone, quick as a
guillotine the line goes dead,
and the silence rings in my ear,
like a punishment.

Aici este Unde

Îmi dai telefon din altă țară,
Nu-mi amintesc de unde sau de ce
mă suni. Nu pot să aud
ce îmi spui
până când realizez dintr-odată
că te justifici
sau mai precis
absența ta. Apoi camera mea
devine alta, cunoscută
cu toate acestea departe de aceea unde ar trebui să fiu.
Se aude încontinuu un zgomot,
un zgomot care mă face încordată
îmi încordează umerii ca și când ceva
este pe cale să se prăbușească
unul dintre noi. Tu hârâi
la celălalt capăt al firului,
vocea ta se schimbă întruna
care nu este a ta. Și apoi
trupul tău se duce de asemenea, de
lângă mine, supus
de zgomotul care este
dintr-odată peste tot.
În ce oraș ești,
Mă aud rostind.
Aproape că știu, aproape că simt
răspunsul s-a ridicat către buzele mele,
cuvântul care va repara ceea
ce este stricat aici. Nu pot să-mi fac
mintea să-l găsească. În loc de asta
îți rostesc numele și dintr-odată
ai dispărut, repede ca o
ghilotină, legătura cade,
iar liniștea sună în urechea mea,
ca o pedeapsă.

Maeve O'Sullivan

traducerea de / translation
by: **dr. Isabel Lazăr**

Maeve O'Sullivan works as a journalism and communications lecturer in further education in Dublin. Her poems and haiku have been widely published, anthologized and translated in Irish and international journals over the last twenty years. She has published three collections: *Initial Response* (haiku, 2011), *Vocal Chords* (poetry, 2014) and *A Train Hurtles West* (haiku, 2015), all of them with Alba Publishing (www.albapublishing.com). Maeve is a founder member of Haiku Ireland and the Hibernian Poetry Workshop, and she also performs at festivals and other events with The Poetry Divas collective of women poets. She conducts workshops in haiku with adults and children. www.twitter.com/maeveos.

Maeve O'Sullivan lucrează ca ziaristă și lector de comunicare în învățământul postliceal din Dublin. Poeziile și creațiile sale haiku au fost publicate peste tot, incluse în antologii și traduse, în reviste irlandeze și internaționale în ultimii douăzeci de ani. A publicat trei colecții: *Initial Response* (haiku, 2011), *Vocal Chords* (poezie, 2014) și *A Train Hurtles West* (haiku, 2015), toate apărute la Alba Publishing (www.albapublishing.com). Maeve este o membră fondatoare a Haiku Ireland și a seminarului de poezie Hibernian. De asemenea, recită la festivaluri și la alte evenimente cu grupul de poete The Poetry Divas. Susține seminarii de haiku pentru adulți și copii. www.twitter.com/maeveos.

Letting Go Of Ávila

I could have travelled there today,
could have walked its medieval walls
and lit a candle for the vulnerables
in the *Basilica de San Vincente*.

I am letting go of the eagle caves, the cathedral,
and the *Monasterio de Santo Tomás*,
but most of all the *Convento de Santa Teresa*
housing her ring finger, and her ring.

She let go of wealth, of marriage; encouraged
her sisters to leave off their shoes,
moved beyond pain, beyond words of prayer
to a place of ecstasy, then tears.

I am letting go of all of this
in the district of letters where brass
poems are set into the very ground.
It is love alone that gives worth to all things.

Lăsând Ávila

Aş fi putut să mă aduc acolo astăzi,
aş fi putut să străbat zidurile sale medievale
şi să aprind o lumânare pentru cei neajutoraţi
în *Basilica de San Vincente*.

Las în urmă peşterile vulturilor, catedrala,
şi *Monasterio de Santo Tomás*,
dar mai ales *Convento de Santa Teresa*
care găzduieşte inelarul său şi inelul său.

Ea a renunţat la bogăţie, la căsătorie; şi-a încurajat
surorile să renunţe la pantofii lor,
s-a mutat dincolo de durere, dincolo de cuvinte de rugăciune
într-un loc de supremă fericire, apoi lacrimi.

Renunţ la toate astea
în sectorul literelor unde poeziile
de alamă sunt împământenite.
Dragostea şi nimic altceva este cea care dă valoare tuturor lucrurilor.

New-time Waltz

Round and round the nursing home she goes,
stopping now and then just to complain,
her broken thinking keeps us on our toes.

Even when it's time to have a doze,
her restless spirit will not be contained
so round and round the nursing home she goes.

She knows the names that she and father chose,
but other things we simply must explain,
her broken thinking keeps us on our toes.

Unlike before, all arguments are closed;
I bite my tongue, the conversation wanes
as round and round the nursing home we go.

Inside her room, a single long-stemmed rose,
a card whose meaning she cannot retain,
her broken thinking keeps us on our toes.

Today's events are blurred, old memories flow –
who knows what really happens in the brain?
Round and round the nursing home she goes,
her broken thinking keeps us on our toes.

Vals nou

Roată, roată de-a lungul azilului se mișcă,
oprindu-se din când în când numai pentru a se văita,
judecata sa strâmbă ne ține cu sufletul la gură.

Nici măcar când e timpul să ia o doză,
spiritul său neliniștit nu va fi împăcat
așa că roată, roată de-a lungul azilului se mișcă.

Știe numele pe care ea și tata le-au ales,
dar alte lucruri trebuie pur și simplu să le explicăm,
judecata sa strâmbă ne ține cu sufletul la gură.

Spre deosebire de înainte, toate argumentele sunt închise;
Îmi mușc limba, discuția se duce
pe măsură ce roată, roată de-a lungul azilului ne mișcăm.

În camera sa, un singur trandafir cu o tulpină lungă,
o carte de joc a cărei semnificație nu poate să o rețină,
judecata sa strâmbă ne ține cu sufletul la gură.

Evenimentele de astăzi sunt în ceață, amintiri de demult plutesc –
cine știe ce se întâmplă cu adevărat în creier?
Roată, roată de-a lungul azilului se mișcă
judecata sa strâmbă ne ține cu sufletul la gură.

Summer haiku

choppy Irish Sea
failing to dislodge
this red starfish

* * *

poppy bed
the unopened ones
as lovely as the blooms

* * *

a garden full of sunflowers swaying tall
* * *
muddy summer frogpond no splash

* * *

reject samsara?
this still summer river
this wild path
* * *

these stone walls
hemming him in too –
cinnabar caterpillar

* * *

cloudy afternoon...
my sweet pea flowers
becoming peas

Haiku de vară

Marea Irlandeză agitată
dând greș să izgonească
această stea de mare roșie

* * *

pat de maci
cei neînfloriți
la fel de gingași ca cei în floare

* * *

o grădină plină de floarea-soarelui legănându-se înaltă

* * *

iazul cu broaște noroios vara nicio plescăială

* * *

refuză samsara?⁶
acest râu de vară liniștit
această potecă sălbatică

* * *

aceste ziduri de piatră
închizându-l și pe el înăuntru –
omidă de cinabru

* * *

după-amiază înnorată...
încântătoarele mele flori de mazăre
devin boabe de mazăre

⁶ Samsara se referă la ciclul de reîncarnări sau renașteri din religiile orientale (n. tr.).

Mary O'Donnell

traducerea de / translation
by: **dr. Isabel Lazăr**

Mary O'Donnell is a poet and novelist. Her seventh collection, *Those April Fevers*, was published this year by Arc

UK and Inpress Recommends (UK) recently praised it as follows: "This sharp, distinctive collection soars like verse and sings with a unique emotional intensity. Decisive. Ruthless. Brilliant." Other collections include the very popular *September Elegies*, *Unlegendary Heroes*, and her selected poems, *The Place of Miracles*.

Her most recent novel is the novel "Where They Lie" (New Island Books), described by Carlo Gebler as "marvellous and troubling" last year. This novel takes as its subject the trauma of a Protestant family in the wake of the disappearance of their murdered loved ones. Other fiction includes the best-selling novel *The Light-Makers*, *Virgin and the Boy*, *The Elysium Testament* and *Storm Over Belfast*.

She has won several prestigious prizes, including the Fish International Short Story Award, and the Listowel Writers' Week Short Fiction Award. She was also a prizewinner in the Cardiff International Poetry Competition. Other awards include the James Joyce Ireland-Australia Award (2001), as well as a residency at the Irish College in Paris (2012). She was co-winner of the Irodalmi Jelen Award for Poetry in Translation (Hungary) in 2012. She is an experienced teacher of creative writing and member of the multi-disciplinary arts organisation Aosdana. www.maryodonnell.com

Mary O'Donnell scrie poezii și proză. Cea de-a șaptea colecție a sa, *Those April Fevers*, a fost publicată anul acesta de Arc UK și Inpress Recommends (Marea Britanie) i-a adus laude astfel: "Această colecție pătrunzătoare și distinctă se înalță precum un vers și cântă cu o intensitate emoțională unică. Decisivă. Nemiloasă. Sclipitoare." Alte colecții includ poeziile foarte cunoscute *September Elegies*, *Unlegendary Heroes* and her selected poems, *The Place of Miracles*.

Cel mai recent roman al său este "Where They Lie" (New Island Books), caracterizat anul trecut de Carlo Gebler ca "uimitor și problematic". Acest roman are ca subiect trauma suferită de o familie protestantă în fața dispariției celor dragi care fuseseră omorâți. Alte opere de ficțiune care s-au aflat pe lista celor mai bine vândute romane sunt *The Light-Makers*, *Virgin and the Boy*, *The Elysium Testament* și *Storm Over Belfast*.

A câștigat numeroase premii importante, printre care Fish International Short Story Award și Listowel Writers' Week Short Fiction Award. De asemenea, a fost distinsă cu un premiu la concursul internațional de poezie de la Cardiff. Printre celelalte premii se numără James Joyce Ireland-Australia Award (2001), precum și o bursă la Irish College de la Paris (2012). A câștigat, alături de altcineva, premiul pentru traducere Irodalmi Jelen (Ungaria) în 2012. Este o profesoară cu experiență, predând scriere creativă, și este membră a organizației artistice multi-disciplinare Aosdana. www.maryodonnell.com

A Poem from Gotland

in Memoriam, 13th November 2015

It was a day of boredom and the words would not flow
Now evening, four degrees centigrade, dark, westerly winds
And the Baltic rushing whitely to the edge of the town
The lights from the ferry wink and remind me of ferries
At home being watched idly by people in the gloaming
Out for walks in Dun Laoghaire.
It will rain tonight, but I will not fly in my dreams
As the winds buffet this house,
And innocence has been murdered
While we rest here, our words unflowing
I cannot fly west, cannot help
Know nothing yet of the death of a colleague's daughter
A 17 year old who entered Le Bataclan
On a false pass and was shot
Still I know nothing of the blood and broken flesh
Le Carrion, Le Petit Cambouge,
La Belle Equipe, Stade de France,
Out there in the night the wind moves
Like a rampaging animal among winter's birches
Finds no holding place
Except where it strikes the wall of this house
I will survive the night as the young are murdered
As the killers shoot themselves
As hatred takes its stroll through Paris
Tomorrow it's hard to believe
That I can try to write again
Or any of us

O poezie din Gotland

in Memoriam, 13 noiembrie 2015

Era o zi de plictiseală, iar cuvinte nu voiau să curgă
Acum după amiază, patru grade celsius, întuneric, aripi dinspre vest
Și Marea Baltică grăbindu-se înspumată la marginea orașului
Luminile de la feribot clipesc și îmi amintesc de bacuri
Acasă fiind urmărită leneș de oamenii care ieșeau la apus
În plimbare în Dun Laoghaire.
Va ploua astă seară, dar eu nu voi zbura în visele mele
Pe măsură ce vânturile lovesc această casă,
Și inocența a fost omorâtă
În timp ce noi ne odihnim aici, cuvintele noastre necurgând
Eu nu pot să zbor spre vest, nu pot să ajut
Nu știu încă nimic despre moartea fiicei unui coleg
De 17 ani care a intrat în sala de spectacol Le Bataclan
Cu un permis fals și a fost împușcată
Încă nu știu nimic de sângele și carnea sfâșiată
Le Carrion, Le Petit Cambouge,
La Belle Equipe, Stade de France,
Acolo în noapte vântul bate
Precum un animal furios printre nuiielele iernii
Nu găsește loc pentru a se adăposti
Decât unde lovește peretele casei sale
Voi supraviețui acestei nopți pe măsură ce tinerii sunt uciși
Pe măsură ce criminalii se împușcă
Pe măsură ce ura mișună prin Paris
Măine este greu de crezut
Că voi încerca să scriu din nou
Sau altcineva dintre noi

Sandals

The last time someone fitted a pair of sandals
was in Camden Street. I remember
how his deft fingers caressed beneath
the arches of my feet, how they slipped
around my ankles as he found the strap,
fastened it, then glanced up, teasing out
my approval of something other
than sandals. "They suit you!" he said, and soon

I danced from the shop, out into market stalls,
the red straps soft on my ankles,
feet cool against new leather
as the sun beat down through traffic fumes,
the afternoon alive as I moved past the crates
of oranges, persimmons, bright red peppers.

Sandale

Ultima dată când cuiva i-a venit o pereche de sandale
a fost pe strada Camden. Îmi amintesc
cum degetele lui îndemânatic îmi mângâiau dedesubtul
arcurilor picioarelor mele, cum alunecau
în jurul gleznelor mele când a găsit bareta,
a strâns-o, apoi s-a uitat în sus, tachinându-mă
pentru a-mi da acordul despre altceva
decât sandalele. „Ți se potrivesc” a spus el și imediat

În pași de dans am pășit din magazin, afară în standurile pieței,
baretele roșii moi pe gleznelor mele,
picioare reci peste piele nouă
cum soarele bătea prin fumul traficului,
după-amiaza vie pe măsură ce trec de lăzi
de portocale, curmale japoneze, ardei grași de un roșu deschis.

The Little Waves, like Judgements

Near the third beach beyond the town,
The Syrians have arrived with baggage
And chattels of their journeys.
The people say *Welcome to Sweden*,
You are safe here. This winter in Visby,
They live in holiday chalets; already,
They walk the seafront with shopping bags,
With clear faces. They will not be hungry
Or thirsty, hounded like sewer-rats.
With what dignity they walk.
As if nothing had happened,
And they come unmarked,
Their faces knowing only the future.
Their boys are playing football
In the grass beneath gunmetal, bare trees.
Next summer, their children will swim
On the warm shoreline, tossed
By the little waves, shingle and sand,
A whole sea like a judgement on us,
Sea boulders like full stops at sunset.

Valurile mici, precum părerile

În apropierea celei de-a treia plajă dincolo de oraș,
Sirienii au sosit cu bagaje
Și acareturi din călătoriile lor.
Oamenii spun *Bine ai venit în Suedia,*
Ești în siguranță aici. În această iarnă în Visby,
Locuiesc în cabane de vacanță; deja,
Se plimbă pe faleză cu pungi de cumpărături,
Cu fețe curate. Nu le va fi foame
Sau sete, hăituiți ca șobolanii de canal.
Cu ce demnitate merg.
Ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat.
Și vin nemarcați,
Fețele lor cunoscând numai viitorul.
Băieții lor joacă fotbal
In iarbă dedesubt bronz de arme, copaci desfrunziți.
Vara viitoare, copiii lor vor înota
În apa călduță de la mal, clătinați
De valurile mici, pietriș și nisip,
O mare întreagă precum o judecată asupra noastră
Bolovani din mare precum puncte la asfințit.

Nessa O'Mahony

traducerea de / translation
by: **Elena Daniela Radu**

Nessa O'Mahony is a Dublin-born poet. She has published four books of poetry – *Bar Talk*, appeared (1999), *Trapping a Ghost* (2005), *In Sight of Home* (2009) and *Her Father's Daughter*, published by Salmon in September 2014. Novelist Joseph O'Connor described *In Sight of Home* as 'a moving, powerful and richly pleasurable read, audaciously imagined and achieved' whilst poet Tess Gallagher said of *Her Father's Daughter* that 'words are her witching sticks and she employs them with beautiful, engaging intent, the better to make present what has preceded and what approaches.'

O'Mahony won the National Women's Poetry Competition in 1997 and was shortlisted for the Patrick Kavanagh Prize and Hennessy Literature Awards.

Poeta **Nessa O'Mahony** s-a născut în Dublin. A publicat patru volume de poezie intitulate: *Sporovăind la bar*, publicat în 1999, *Capcane pentru o fantomă*, în 2005, *Se zărește casa*, în 2009 și *Fiica tatălui ei*, publicată la editura Salmon în septembrie 2014. Romancierul Joseph O'Connor a descris volumul *Se zărește casa* ca fiind 'o lectură răvășitoare, puternică, plină de bucurie, de o imaginație îndrăzneță și împlinită' în vreme ce poeta Tess Gallagher a spus despre volumul *Fiica tatălui ei* că 'folosește cuvintele precum o baghetă magică și le dă rolul de a fi frumoase și

atrăgătoare pentru ca noi să simțim din plin ceea ce a fost și ceea ce va să fie.'

Poeta Nessa O'Mahony a primit premiul Concursului Național de Poezie Feminină în 1997 și a fost inclusă pe lista lucrărilor care au concurat pentru obținerea *Premiului Patrick Kavanagh* și *Premiului Hennessy pentru Literatură*.

A Poppy for Aoife

for the Beary family

That was the summer
we had to learn patience,
follow the garden's rules,
trust the slow-mo reveal
as each green pod plumped,
strained, split its seams,
letting red silk out.

Breath held, we'd watch
the skies; one downpour
would tear those skirts,
trample the soil
with petals.
But the weather held,
sky heavy as our thoughts.

Take your time.
Your parents waited
all their lives for you,
like their parents, too.
It is nature's rule:
you cannot rush
beauty.

Un mac pentru Aoife

Poem dedicat familiei Beary

În vara aceea
a trebuit să învăț să am răbdare,
să respect regulile grădinii,
să sper că mișcarea cu încetinitorul va dezvălui
fiecare păstaie verde, dolofană,
și arcuită, care se va despica la tiv,
pentru a elibera mătasea roșiatică.

Cu respirația întretăiată, am privi
spre cer; ploaia torențială
le-ar sfâșia fustițele și
ar presăra pământul
cu petale.
Dar vremea a rămas așa;
cerul era încărcat precum gândurile noastre.

Nu te grăbi.
Părinții tăi te-au așteptat
întreaga lor viață,
precum părinții lor înainte.
Este o lege a naturii:
nu poți zori
frumusețea.

Absence

Our regular route: cross the bridge,
up the hill, past trees,
along neat green squares
that front each house
in this suburban terrace.
Station wagons, sentinel
at each gate, disapprove
of each dog sniff, of lingering
for a twitch of curtains.
But nothing looks out
at this empty sky, bereft
of clouds, of movement.
Was it last year
that swifts carved their curve
here? Or the year before?

The nest on the burglar alarm
has crumbled, a winter's storm
washed away any other trace,

like the names of things
we knew only yesterday.

Absența

Drumul nostru obișnuit: traversăm podul,
urcăm dealul, trecem pe lângă copacii
și pătrățelele verzi primenite
din fața fiecărei case
aflată în șirul teraselor suburbane.
Mașinile de familie, santinele
la fiecare poartă, sunt dezgustate de
câinii care le adulmecă sau de cei care se-nvârtesc pe-acolo
așteptând până și cea mai mică mișcare a draperiei.
Dar nimeni nu ia în seamă
cerul pustiu, lipsit de
nori, de mișcare.
Mă întreb dacă lăstunii
și-au arcuit vârfurile aripilor aici
anul trecut? Sau poate cu un an înainte?

Cuibul de pe alarma anti-efracție
s-a prăbușit, viscolul
a șters toate urmele existenței sale,

precum denumirile obiectelor
pe care le-am ținut minte doar ieri.

O'Leary's Grave

They're reshooting the Rising
up at Collins Barracks.
White winnebagos line up,
Volunteers form an orderly queue
for the catering, Asgard safely
moored behind cordons.

They'll get it in higher definition
this time, take all the takes
they need, apply the make-up
to Pearse's squint expertly,
photoshop Dev in
if the director requires.

Extras lounge about,
drift in and out of collonades,
wander further afield,
tall skinnies in hand.

But Croppy's Acre is padlocked.
The Corpo turned the key
when the citizens started
bedding down there, sharing
sleeping bags and needles,
messing up the view.

Right now, two of them frisk a third
who hasn't moved for hours:
still-life, ready
for his close-up.
Cut in to Romantic Ireland
blue-inked on his wrist.

Mormântul lui O'Leary

Se filmează din nou
Insurecția la Muzeul *Collins Barracks*.
Rulotele albe așteaptă aliniate,
voluntarii stau în ordine la rând
la masă, corabia *Asgard* este ancorată
în siguranță într-o zonă protejată.

Vor filma în HD
de data aceasta, oricâte duble
va trebui, figura nedefinită a lui *Pearse*
va fi machiată cu pricepere,
iar chipul lui *Dev* va fi schimbat în photoshop
dacă așa va vrea regizorul.

Dublurile se odihnesc pe unde-apucă,
apar și dispar după coloane,
se plimbă pe câmp,
cu blugii mulați în mână.

Dar monumentul *Croppy's Acre* este izolat și încuiat.
Autoritățile au întors cheia în broască
atunci când cetățenii au început
să doarmă acolo folosind aceiași
saci de dormit și aceleași ace,
stricând priveliștea.

Chiar acum, doi dintre ei îl zguduie pe al treilea
care nu s-a mișcat de ore în șir:
natură moartă, pregătită
pentru prim-planurile cu el.
Perfect pentru Irlanda romantică,
dat cu cerneală albastră pe încheietura mâinii.

Noel Duffy

traducerea de / translation by:

Elena Daniela Radu

Noel Duffy studied Experimental Physics at Trinity College Dublin. After a brief period in research he turned to writing and went on to co-edit (with Theo Dorgan) *Watching the River Flow: A Century in Irish Poetry* (Poetry Ireland, 1999). His work has appeared widely in journals and newspapers in Ireland and beyond (including *The Irish Times*, *Poetry*

Ireland Review and *The Financial Times*) and have been broadcast on RTÉ Radio 1 and BBC Radio 4. His debut collection *In the Library of Lost Objects* was published in 2011 by Ward Wood Publishing, London, and was shortlisted for The Strong Award for Best First Collection by an Irish Poet. His second collection *On Light & Carbon* followed in 2013. A third collection *Summer Rain* was published in summer 2016, again with Ward Wood.

Noel Duffy a studiat Fizica Experimentală la Colegiul Trinity din Dublin. După o perioadă de timp în care a desfășurat activitate de cercetare, s-a reîntors la scris și a continuat să co-editeze împreună cu Theo Dorgan, volumul *Privind cum curge râul: un secol de poezie irlandeză* publicat de Poetry Ireland în 1999. Opera sa este publicată în mod curent în reviste și ziare din Irlanda și nu numai, inclusiv în *The Irish Times*, *Poetry Ireland Review* și *The Financial Times*, și a fost și este prezentată la RTÉ Radio 1 și BBC Radio 4. Colecția sa de debut, intitulată *În biblioteca unde se află obiecte pierdute*, a fost publicată în 2011 de către Ward Wood Publishing, Londra, și a fost inclusă pe lista lucrărilor care au concurat în competiția pentru obținerea premiului *The Strong Award for Best First Collection by an Irish Poet*. În 2013, a urmat a doua colecție, *Despre lumină și carbon*. A treia colecție intitulată *Ploaie de vară*, a fost publicată în vara anului 2016, tot la editura Ward Wood.

Baltic Amber

Suspended in a bead of amber the ant
dreams itself to perfection, caught
as the bark bled its juices and the resin hardened
in the afternoon heat of the Palaeolithic.
And so it is frozen there, its antennae
raised in some final gesture
of fright and sacrifice, its tiny insect eyes
magnified and looking out to where
I face it on the page: emblem and lifeline
of all that perishes, all that survives.

Ambră baltică

Furnica, suspendată într-o mărgică de ambră,
se visează în drum spre desăvârșire, prinsă
acolo la revărsarea sevei când a sângerat scoarța de copac și rășina a
împietrit
într-o după-amiază toridă în Paleolitic.
Și-așa a înghețat ea acolo, ridicându-și
antenele într-o ultimă mișcare
de groază și sacrificiu, ai cărei ochișori de insectă
s-au mărit privind afară aici unde
eu îi dau chip pe pagină: simbol și fir salvator
pentru toate cele care pier, pentru toate cele care vor dăinui.

On Light & Carbon

'Where did it come from,
the tree?' I asked.
'It came up from the ground,'
the teacher said.
I believed him.

Later in a book I read
that it also grew *in* from the air,
the light trapping the carbon
from the atmosphere
and nailing it to each leaf
in turn through photosynthesis.
I was surprised.

'Where did it come from,
the world?' I asked.
'It was born of God's
Mercy and Love,' the priest said.
I trusted him.

Later on TV I saw
that it was made of stardust,
the elements scattered
through the heavens in supernova
to gather in a ball of light and fire
that gave us each our lives.
I was spell-bound.

Despre lumină și carbon

„De unde a răsărit el,
copacul?”, am întrebat eu.
„A răsărit din pământ,”
a spus profesorul.
Și eu l-am crezut.

Am citit după aceea într-o carte
că poate să prindă rădăcini și *din* aer,
când lumina absoarbe carbonul
din atmosferă
și îl prinde de fiecare frunză
pe rând, prin fotosinteză.
M-am mirat.

„De unde a venit
lumea?”, am întrebat eu.
„S-a născut prin Mila și iubirea
lui Dumnezeu”, a răspuns preotul.
L-am crezut.

Apoi, am văzut la televizor
că s-a format din praf stelar,
elemente cosmice risipite
în ceruri sub formă de supernovă
care s-au adunat într-o minge de lumină și foc
astfel primind viață fiecare dintre noi.
Am rămas uluit.

The Pattern

I remember those evenings
when it was all action in the kitchen,
my mam and Aunt Angela
clearing away everything
then laying out a stretch of cloth
on the clean, wiped surface of the table.

Then they placed a piece of pattern
across the fabric, which looked like
grease-proof paper only covered in lines
(and to my child's eye like some kind of
schematic for a rocket or aeroplane)
as my mam followed the contours

with a white waxy chalk making marks
on the cloth before cutting carefully
along the dashed outline, each piece
in turn laid out across a chair, the shape
of a dress beginning to take form for
some neighbour or relative or friend.

I could never bear to watch though, when
all the parts had been gathered up
and my mam took to the sewing machine,
the needle hammering down so close
to her fingers that it scared me senseless,
she passing the fabric casually beneath it

without missing a stitch until
the dress was complete and a fitting
was finally arranged – my mam
with pins in her mouth as she adjusted
the bust-line or hem, her work nearly done...
Tonight, I sit at another machine

and try weave a pattern for you, Mother,
these lines like those pieces of cloth laid out
and marked, then brought together
with the same patience and care (I hope)
as the dresses you made in this house,
to make a gown for you of words

that you may wear some cold winter
evening when your work is done
and the sewing machine stilled – that
we may know each other
through such patterns made, the lines
of our lives connected like fine thread

and cloth, brought together finally
after years grown apart and the shared
understanding of our chosen crafts.

Tiparul

Îmi amintesc toate acele seri,
când bucătăria era plină de zarvă
și mama și mătușa Angela
strângeau masa
și așezau o bucată de pânză
pe tăblia spălată și curată.

După aceea potriveau pe acea bucată de postav
un tipar care părea a fi
un pergament plin de linii,
(și, copil fiind, mi se părea că seamănă
cu planul unei rachete sau avion),
pe care mama desena conturul

cu o cretă albă de croitorie, care lăsa semne
pe pânză, înainte de a tăia cu grijă
maginea punctată; fiecare bucată
era așezată pe scaun, una după alta, începând să prindă contur
forma unei rochii, croită pentru
o vecină, rudă sau prietenă.

Dar eu nu puteam suporta să privesc, după ce
toate piesele erau adunate la un loc
și mama le ducea la mașina de cusut,
acul care alerga în sus și-n jos ca un ciocănel, atât de aproape
de degetele ei și mă înnebunea de frică,
iar ea trecea ușor pânza pe sub el

fără să scape vreo cusătură până
la terminarea rochiei și programarea
unei probe – mama mea
cu acele între buze aranjând
talia sau tivul rochiei, aproape gata...
În această seară stau la o altă mașină de cusut

și încerc să țes un model pentru tine, mamă,
aceste linii precum acele bucăți de pânză întinse pe masă
și conturate, apoi adunate laolaltă,
cu aceeași răbdare și grijă (sper eu),
pentru rochiile croite de tine în această casă,
ca să creez o rochie din cuvinte numai pentru tine

pe care să o porți într-o seară friguroasă
de iarnă, după ce ai terminat lucrul
și mașina de cusut a tăcut – pentru ca
noi să ne recunoaștem unul pe celălalt
după aceste tipare și țesături, liniile
vieților noastre legate precum ața cea mai fină

și pânza, adunate la un loc până la urmă
după ani de zile de despărțire când am înțeles
amândouă meșteșugurile noastre alese.

Paul Casey

traducerea de /
translation by:
**Elena Daniela
Radu**

Paul Casey was born in Cork in 1968. He grew up between Ireland, Zambia and South Africa and has worked in film, multimedia and teaching. His second collection, *Virtual Tides*, was published by Salmon Poetry in 2016. He has written and published poems in five languages, appearing in journals and anthologies Internationally. A chapbook, *It's Not all Bad*, appeared from The Heaventree Press in 2009. In 2010 he completed a poetry-film, *The Lammas Hireling*, an interpretation of Ian Duhig's iconic poem. His début collection is *home more or less* (Salmon Poetry, 2012). In 2013 he was awarded a Cork City Council Artist's Bursary. He has recently had poems appear in *The Irish Examiner*, *Colony*, *The Pickled Body*, *Shamrock Haiku Journal*, *Southword*, *The Penny Dreadful*, *Levure Littéraire*, *Live Encounters*, *Fulcrum*, *Itaca* and *Brain of Forgetting*. He is poet in residence each May (for the Bealtaine festival) at a number of elderly homes and he edits the annual *Unfinished Book of Poetry*, featuring verse written by students from Cork city schools. He teaches multimedia and creative writing courses at the Cork College of Commerce and is the founder/director of the Ó Bhéal poetry reading series at www.obheal.ie

Paul Casey s-a născut în Cork, în 1968. Și-a petrecut copilăria în Irlanda, Zambia și Africa de Sud. Cariera poetului s-a desfășurat în cinematografie, multimedia și educație. A doua sa colecție

de poeme, intitulată *Maree Virtuale*, a fost publicată de Editura *Salmon Poetry* în 2016. Paul Casey a compus și a publicat poeme în cinci limbi străine, atât în reviste cât și în antologii la nivel internațional. Volumul său *Nu e totul pierdut*, a apărut la Editura *The Heaventree Press* în 2009. În 2010, poetul a realizat proiectul de poezie și film, *Năimit la Festivalul Recoltei*, o interpretare a poemului emblematic al lui Ian Duhig. Colecția sa de debut se intitulează *acasă mai mult sau mai puțin* (Editura *Salmon Poetry*, 2012). În 2013, a primit o bursă oferită de către *Consiliul Artiștilor din Orașul Cork*. De curând, i s-au publicat poeme în publicațiile: *The Irish Examiner*, *Colony*, *The Pickled Body*, *Shamrock Haiku Journal*, *Southword*, *The Penny Dreadful*, *Levure Littéraire*, *Live Encounters*, *Fulcrum*, *Itaca* și *Brain of Forgetting*. Paul Casey participă în calitate de poet rezident în fiecare an, în luna mai, la Festivalul Bealtaine, vizitând un număr însemnat de case de bătrâni și editează anuarul intitulat *Volumul de poezii neterminat*, care cuprinde versuri compuse de elevii școlilor din orașul Cork. Poetul predă cursuri de multimedia și scriere creativă la Colegiul de Comerț din Cork și este fondatorul/directorul serilor de lectură de poezie Ó Bhéal pe site-ul: www.obheal.ie

Paper Stone Circles

stone turns to paper in her eye
as she filters cycles of light
into circles of paper stones

her eye is a stone circle
a near-infinity of light
that sees the circle as finite

the near-permanence of stone
the almost endless circle
is light, impermanent as paper

stone and white butterflies
circle and circle her
she questions their sentience

stone ancestors
paper-light circles
she sees them say

she hears their paper voices
say, know your own time
be light, circle, stone

Cercurile din hârtie și piatră

piatra se transformă în hârtie în ochii ei
în vreme ce filtrează momentele luminii
în cercuri de pietre din hârtie

ochii ei sunt cercuri din piatră
aproape-infinitul luminii
care percepe cercurile finite

aproape-continuumul pietrei
cercul aproape fără de sfârșit
este lumină, nepermanentă precum hârtia

piatră și fluturi albi
în cerc, în cerc în jurul ei
ea pune la îndoială sensibilitatea lor

străbunii din piatră
cercuri din hârtie-lumină
le vede rostind

le aude glasurile din hârtie
grăind, vă știți sorocul
fiți lumină, cerc, piatră

The Speed of Cat's Eyes

His eco-ship purrs silver-smooth
past shores of bastard-amber stars,
chases the veined twist of tail-lights,
long spaces poised for sudden red.

Earth's skin, spinning culture
at past the speed of sound
around its centre, skims the sun
many thousand miles per hour more.

He turns up his thoughts in stereo -
lick the cream from these lips honey -
sees movement from the passenger seat,
a reason to steer with his knees.

He stirs honey into chamomile,
skins up, scribbles a quatrain ending –
no hands, see? Her mirage smile,
her eyes that flicker. Her invisible fur.

Iuțeala din ochii pisicii

Eco-vaporul lui toarce argintiu-mătășos
dincolo de malurile stelelor hibride-din-ambră,
vânează vârtejul venos al cozilor-lumină,
spații lungi așezate pentru a roși spontan.

Crusta pământului, cultura centrifugă
dincolo de viteza sunetului
în jurul miezului său, scrutează soarele
multe mii de mile pe oră și mai mult.

El își acordează gândurile stereo -
limpăie smântâna de pe aceste buze mieroase -
observă mișcarea de pe scaunul de lângă șofer,
are ocazia să vireze cu genunchii.

El amestecă mierea în mușețel,
cojește ceva, schițează încheierea catrenului –
fără mâini, vezi? Închipuirea ei zâmbește,
ochii ei care licăresc. Blana ei invizibilă.

kudzu

Barely perceptible, it began at the window
frames, padding its broad leaves like moss

across the non stop-motion, bonsai forest floor
light greening to peripheral mist, eyes

consumed by pc screen, oblivious. Weeks streak
by as the low susurrus, virus-rustle covers

radio, bookshelves, printer and bonsai
a gradual stanglehold on the whole supply.

As it reaches the lip of the cold coffee cup, it takes
a while to find I cannot pry myself from the desk.

I watch as the forest of undergrowth
constricts like rhododendron my calves, binds

all below waist to the floor. I'm stranded.
Android just out of reach, not upgraded

to the robotic, limbed version in time. Voice
activation windows have all passed by. Roots

have plunged into every digital and organic
crevice. This is my final squeeze of art.

Planta kudzu

Abia perceptibilă, a apărut la marginea
ferestrei, își întinde frunzele late precum mușchiul de copac

străbătând în mișcare non-stop, solul pădurii de bonsai
luminează de la verde până la ceață periferică, ochii

mistuiți de ecranul pc-ului, fără amintiri. Săptămânile se strecoară
precum un susur blând, foșnetul-virus acoperă

radioul, rafturile de cărți, imprimanta și bonsai
o îngrămădire gradată de obiecte adunate.

Când atinge buza ceașca rece de cafea, îi trebuie
un timp să își dea seama că nu mă pot dezlipi de la birou.

Privesc pădurea de arbuști
cățărându-se precum rododendronul pe gamele mele, legându-mă

strâns de sub talie până la podea. Sunt izolat.
Android la care nu poți ajunge, nu îl poți perfecționa

în robot, varianta cu membre actualizată. Ferestrele
activate de voce s-au dus cu toatele. Rădăcinile

s-au cufundat în toate crevasele digitale
și organice. Aceasta este ultima mea istovire de artă.

Roisin Kelly

traducerea de /
translation by: **Elena
Daniela Radu**

Roisin Kelly is an Irish poet who was born in Belfast and raised in Co.

Leitrim. After a year on a remote island, and an MA in Writing at the National University of Ireland, Galway, she found her way to Cork City where she currently lives and writes. Her poems have appeared in *Poetry Chicago*, *The Timberline Review*, *The Irish Literary Review*, *Synaesthesia*, *Aesthetica*, *The Penny Dreadful*, *Bare Fiction*, *The Baltimore Review*, *Banshee*, *The Butcher's Dog*, *Poethead*, and *Best New British and Irish Poets* (Eyewear 2016). In 2016 she was selected along with eleven other poets for the Poetry Ireland Introductions Series, as part of which she will read at the International Literature Festival Dublin. Other festivals at which she has been a guest reader include the Cork International Poetry Festival and Listowel Writers' Week. In summer 2016 she will be published as *The Stinging Fly's* featured poet.

Roisin Kelly este poetă irlandeză, care s-a născut în Belfast și a crescut în Comitatul Leitrim. După un an petrecut pe o insulă îndepărtată, a absolvit Masteratul de Compunere la Universitatea Națională a Irlandei, Galway. Și-a găsit menirea în orașul Cork, unde locuiește și compune în prezent. Poeziile sale au apărut în *Poetry Chicago*, *The Timberline Review*, *The Irish Literary Review*, *Synaesthesia*, *Aesthetica*, *The Penny Dreadful*, *Bare Fiction*, *The Baltimore Review*, *Banshee*, *The Butcher's Dog*, *Poethead* și *Best New British and Irish Poets* publicată la Editura Eyewear în 2016. În 2016, poeta a fost aleasă, alături de alți unsprezece poeți, să participe la *Seria de introduceri pentru poezia irlandeză*, unde va lectura scrieri la *Festivalul Internațional de Literatură* din Dublin. A

mai participat și la alte festivaluri în calitate de lector invitat, cum ar fi, *Festivalul internațional de poezie din Cork* și *Săptămâna Scriitorilor din orașul Listowel*. În vara anului 2016, poeta va fi publicată pe prima pagină a revistei de literatură, *The Stinging Fly*.

The Aran Islands

I first saw it as a child
that immensity of light and shadow

light on tinfoil-crumpled sea

would take no man as husband
from that day on, would marry only

the cold shifting mass

that froze me where I stood
until it vanished with the day

I felt your kiss, was driven

over the west horizon
of my life where I no longer soared

through light-streams

but how long does sweetness last?
Love is a bright patch

chased swiftly on by shadows

and the pulse of red light stirs
wakes itself to darkness

and unseen ships.

Insulele Aran

Am văzut-o prima dată în copilărie,
o imensitate de lumini și umbre,

lumină pe marea de staniol mototolit,

nu va mai accepta niciun bărbat de soț
din ziua aceea, se va căsători doar

cu masa rece în mișcare,

care m-a înghețat unde am rămas,
până când a dispărut odată cu ziua

în care ți-am simțit sărutul, am fost aruncată

peste linia orizontului, înspre apusul
vieții mele, unde nu mai simțeam durerea,

prin șuvoaie de lumină,

dar cât va mai dura tandrețea?
Iubirea este un petec de lumină

urmată fără oprire de umbre,

iar lumina roșie care pulsează, se frământă,
întunericul o trezește,

și corăbiile nevăzute.

The Princess

On her sixteenth birthday she says goodbye
to her royal parents,
detaches the stiff plea of fingers
from her wrists.

As she begins to run, her golden gown
is shed, as are rings, bracelets,
the tiara from her head.

Naked, she flies
by lords and ladies who make no move
to stop her—but, thinking
of her parents' sorrow, stoop to gather
those cast-off robes
and jewels: fuel
for tomorrow's pyre.
She is gone to the wooded valley,
its path of fallen leaves.

In a starless dusk she comes
to railway tracks, and lays herself across them;
shudders with delight
at her breasts' coldness even now.

Colder soon, and how the mourners
will grieve, yet tremble
with a strange desire!

She longs for a gun barrel between her lips,
for her eyes to reflect
two Jupiters at the last. Waiting
for the lonely whistle-blast,
the light at the bend,
she lies paralysed with joy in this fulfilment
of a right to die
at a time of her own choosing.

Prințesa

Este a șazecea ei aniversare și își ia rămas bun
de la părinții ei regali,
își desprinde încheieturile mâinilor
din strânsoarea înghețată a degetele care imploră.

Ea o ia la fugă, rochia aurie
îi cade la pământ, la fel inelele, brățările
și tiara de pe frunte.

Neacoperită, ea trece în zbor
pe lângă lorzii și doamnele care nu încearcă
să o oprească – dar, cu gândul la
durerea părinților ei, aceștia se apleacă să adune
hainele aruncate la întâmplare
și giuvaerurile: hrana
rugului de a doua zi.
Ea a plecat în valea împădurită,
pe cărarea de frunze căzute.

În noaptea fără stele, ea ajunge
la șinele de cale ferată și se întinde peste linii;
se înfioară de plăcere
când simte răceala sânilor ei chiar și acum.

Curând va fi și mai rece și tremură de dorința neobișnuită
gândindu-se cum vor jeli
persoanele îndoliate!

Și-ar dori o țeavă de pușcă între buze,
pentru ca ochii ei să reflecte
doi luceferi până în ultima clipă. Așteptând
singurul suflu șuierător,
lumina de la cotitura drumului,
stă întinsă paralizată de bucuria împlirii
dreptului de a muri
în clipa aleasă de ea.

The Red Café

In the city of my mind
 you are the red-painted café
we find down a darkened side street.
 Faux-French shutters thrown open

to a non-existent sun.
 Plastic chequered tablecloths.
Glass jars of pungent teas
 lined up in rows.

Your knife pauses
 in its slow spread of butter
as I lean in to taste your lips
 below a black-and-white picture—

Paris, 1950, *The Kiss*.
 Here, the windows glow past midnight.
Here, I can wipe doubt
 from your eyes.

I can make it snow outside.
 Soft and silent
like a drift of blank pages settling
 into streets
 and narrow fissures.

Cafeneaua roșie

În orașul din mintea mea,
tu ești cafeneaua vopsită în roșu,
pe care o găsim întâmplător pe o alee întunecată.
Obloanele false sunt deschise la perete

să intre soarele non-existent.
Fețe de masă din mușama, în carouri.
Borcane din sticlă aliniate unul lângă celălalt,
în care sunt ceaiuri cu miros înțepător.

Cuțitul tău se oprește
în mișcarea lentă de întindere a untului pe pâine,
când mă aplec să simt gustul buzelor tale
sub o poză în alb și negru -

Paris, 1950, *Sărutul*.
Uite, lumina trece prin ferestre și aprinde întunericul.
Uite, am reușit să îți îndepărtez îndoiala
din ochi.

Pot chema ninsoarea afară.
Moale și tăcută
precum troienele din paginile nescrise așternându-se
pe străzi
și în crăpăturile înguste.

BlackJack

Table of Contents

Afric McGlinchey - translation by dr. Isabel Lazăr	10
Alan Patrick Traynor - translation by Maria Liana Chibacu	16
Billy Ramsel - translation by Margento.....	23
Breda Wall Ryan - translation by Elena Daniela Radu	30
Christine Murray - translation by Elena Daniela Radu.....	42
Damian Smyth - translation by Mădălina Dăncuș.....	49
David Butler - translation by Mihaela Ioniță.....	57
Dean James Browne - translation by dr. Isabel Lazăr	62
Edward O'Dwyer - translation by Elena Daniela Radu	67
Eileen Sheehan - translation by Oana Lungu	80
Eleanor Hooker - translation by dr. Isabel Lazăr.....	91
Eugene O'Connell - translation by Elena Daniela Radu	96
John W. Sexton - translation by dr. Isabel Lazăr	101
Leeane Quinn - translation by dr. Isabel Lazăr.....	111
Maeve O'Sullivan - translation by dr. Isabel Lazăr	118
Mary O'Donnell - translation by dr. Isabel Lazăr	125
Nessa O'Mahony - translation by Elena Daniela Radu	133
Noel Duffy - translation by Elena Daniela Radu.....	141
Paul Casey - translation by Elena Daniela Radu.....	149
Roisin Kelly - translation by Elena Daniela Radu.....	157

BLACKJACK

Autori incluși:

*Afric McGlinchey
Alan Patrick Traynor
Billy Ramsell
Breda Wall Ryan
Christine Murray
Damian Smyth
David Butler
Dean Browne
Edward O'Dwyer
Eileen Sheehan
Eleanor Hooker
Eugene O'Connell
John W. Sexton
Leeanne Quinn
Maeve O'Sullivan
Mary O'Donnell
Nessa O'Mahony
Noel Duffy
Paul Casey
Roisin Kelly*

ISBN: 978-1-913729-02-8